

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

59e jaargang
8 februari 2016

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2016/C 048/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2016/C 048/02	Zaak C-595/13: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 9 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën/Fiscale Eenheid X NV cs [Prejudiciële verwijzing — Zesde btw-richtlijn — Vrijstellingen — Artikel 13, B, onder d), punt 6 — Gemeenschappelijke beleggingsfondsen — Begrip — Beleggingen in onroerende zaken — Beheer van gemeenschappelijke beleggingsfondsen — Begrip — Feitelijke exploitatie van een onroerende zaak]	2
2016/C 048/03	Zaak C-350/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunale di Trieste — Italië) — Florin Lazar/Allianz SpA [Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 864/2007 — Artikel 4, lid 1 — Begrippen ‚land waar de schade zich voordoet’, ‚schade’ en ‚indirecte gevolgen van de onrechtmatige daad’ — Schade die een familielid van een als gevolg van een verkeersongeval overleden persoon persoonlijk heeft geleden — Toepasselijk recht] ..	3

2016/C 048/04	Zaak C-427/14: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās Tiesa — Letland) — Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA (Prejudiciële verwijzing — Communautair douanewetboek — Controle achteraf van de aangiften — Beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen — Beperkingen die het nationale recht stelt aan de mogelijkheid om de resultaten van een controle achteraf opnieuw te onderzoeken — Mogelijkheid — Besluit betreffende de eerste controle achteraf — Onjuiste of onvolledige gegevens die onbekend zijn op de datum van het besluit)	3
2016/C 048/05	Zaak C-552/14 P: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 — Canon Europe NV/ Europese Commissie [Hogere voorziening — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Verordening (EU) nr. 861/2010 — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Vrijgave van de goederen en mededeling van het bedrag van de rechten — Gebruik van vereenvoudigde procedures of van geautomatiseerde gegevensverwerkingstechnieken]	4
2016/C 048/06	Zaak C-553/14 P: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 — Kyocera Mita Europe BV/Europese Commissie [Hogere voorziening — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Verordening (EU) nr. 861/2010 — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Vrijgave van de goederen en mededeling van het bedrag van de rechten — Gebruik van vereenvoudigde procedures of van geautomatiseerde gegevensverwerkingstechnieken]	4
2016/C 048/07	Zaak C-594/14: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Simona Kornhaas/Thomas Dithmar, handelend in de hoedanigheid van curator in het faillissement van Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd [Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Insolventieprocedures — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Artikel 4, lid 1 — Bepaling van het toepasselijke recht — Regeling van een lidstaat op grond waarvan de bestuurder van een vennootschap verplicht is de betalingen die zijn verricht nadat insolventie is ingetreden, te vergoeden — Toepassing van deze regeling op een in een andere lidstaat opgerichte vennootschap — Artikelen 49 VWEU en 54 VWEU — Beperking van de vrijheid van vestiging — Geen]	5
2016/C 048/08	Zaak C-603/14 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 10 december 2015 — El Corte Inglés, SA/ Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) [Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor woordmerk The English Cut — Oppositie door de houder van de nationale en communautaire woordmerken en beeldmerken met de woordelementen „El Corte Inglés” — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 8, lid 1, onder b) — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 5 — Gevaar dat het betrokken publiek een samenhang met een bekend merk ziet — Vereiste mate van overeenstemming]	6
2016/C 048/09	Zaak C-183/15: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — TSI GmbH/ Hauptzollamt Aachen (Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefindeling — Gecombineerde nomenclatuur — Onderverdeling 9027 10 10 — Aerodynamische ultraviolet-deeltjesmeters — Draagbare deeltjestellers)	6
2016/C 048/10	Zaak C-190/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 april 2015 door Fetim BV tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 11 februari 2015 in zaak T-395/12, Fetim/BHIM	7
2016/C 048/11	Zaak C-206/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 april 2015 door Sun Mark Ltd en Bulldog Energy Drink Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 5 februari 2015 in zaak T-78/13, Red Bull/BHIM	7

2016/C 048/12	Zaak C-422/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 juli 2015 door Fernando Brás Messias tegen de beschikking van het Gerecht (Negende kamer) van 4 juni 2015 in zaak T-192/15, Fernando/Portugese Republiek	8
2016/C 048/13	Zaak C-425/15: Beroep ingesteld op 31 juli 2015 — Udo Voigt/President van het Europees Parlement, Europees Parlement	8
2016/C 048/14	Zaak C-533/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 13 oktober 2015 — Feliks Frisman/Finnair Oyj	8
2016/C 048/15	Zaak C-541/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Amtsgericht Wuppertal (Duitsland) op 16 oktober 2015 — Mircea Florian Freitag	9
2016/C 048/16	Zaak C-551/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Općinski sud u Puli-Pola (Kroatië) op 23 oktober 2015 — Pula Parking d.o.o./Sven Kalus Tederahn	9
2016/C 048/17	Zaak C-561/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Hannover (Duitsland) op 2 november 2015 — Georg Rolof, Markus Heimann/TUIfly GmbH	10
2016/C 048/18	Zaak C-574/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Varese (Italië) op 9 november 2015 — Strafzaak tegen Mauro Scialdone	10
2016/C 048/19	Zaak C-590/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Alain Laurent Brouillard tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 14 september 2015 in zaak T-420/13, Brouillard/Hof van Justitie	11
2016/C 048/20	Zaak C-600/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 16 november 2015 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: Lemnis Lighting BV	13
2016/C 048/21	Zaak C-610/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 18 november 2015 — Stichting Brein, andere partijen: Ziggo BV en XS4All Internet BV	13
2016/C 048/22	Zaak C-612/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 18 november 2015 — Strafzaak tegen Kolev e.a.	14
2016/C 048/23	Zaak C-613/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Spanje) op 20 november 2015 — Ibercaja Banco, S.A.U./José Cortés González	17
2016/C 048/24	Zaak C-620/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 november 2015 — A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), rechtsopvolger van Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden	18
2016/C 048/25	Zaak C-621/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 november 2015 — W e.a./Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko	18
2016/C 048/26	Zaak C-624/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litouwen) op 23 november 2015 — Litdana UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	19

2016/C 048/27	Zaak C-637/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 december 2015 door VSM Geneesmiddelen BV tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/Europese Commissie	20
2016/C 048/28	Zaak C-646/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 3 december 2015 — Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	22
2016/C 048/29	Zaak C-649/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 december 2015 door TV2/Danmark A/S tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/Europese Commissie	23
2016/C 048/30	Zaak C-650/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 4 december 2015 door Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 25 september 2015 in zaak T-268/10 RENV: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)	25
2016/C 048/31	Zaak C-654/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Högsta domstolen (Zweden) op 7 december 2015 — Länsförsäkringar AB/Matek A/S	26
2016/C 048/32	Zaak C-649/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 7 december 2015 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/Europese Commissie	27
 Gerecht		
2016/C 048/33	Zaak T-9/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air Canada/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”] . .	29
2016/C 048/34	Zaak T-28/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	30
2016/C 048/35	Zaak T-36/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Japan Airlines/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	31
2016/C 048/36	Zaak T-38/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Cathay Pacific Airways/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	32

2016/C 048/37	Zaak T-39/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Cargolux Airlines/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	33
2016/C 048/38	Zaak T-40/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Latam Airlines Group en Lan Cargo/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	34
2016/C 048/39	Zaak T-43/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Singapore Airlines en Singapore Airlines Cargo/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	35
2016/C 048/40	Zaak T-46/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Deutsche Lufthansa e.a./Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	36
2016/C 048/41	Zaak T-48/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — British Airways/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	37
2016/C 048/42	Zaak T-56/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — SAS Cargo Group e.a./Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	38
2016/C 048/43	Zaak T-62/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air France-KLM/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	39

2016/C 048/44	Zaak T-63/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air France/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”] . . .	40
2016/C 048/45	Zaak T-67/11: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Martinair Holland/Commissie [„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]	41
2016/C 048/46	Zaak T-73/12: Arrest van het Gerecht van 18 november 2015 — Einhell Germany e.a./Commissie („Dumping — Invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit China — Gedeeltelijke weigering van terugbetaling van de betaalde antidumpingrechten — Vaststelling van de uitvoerprijs — Aftrek van de antidumpingrechten — Aanpassing in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)	41
2016/C 048/47	Zaak T-75/12: Arrest van het Gerecht van 18 november 2015 — Nu Air Polska/Commissie („Dumping — Invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit China — Gedeeltelijke weigering van terugbetaling van de betaalde antidumpingrechten — Vaststelling van de uitvoerprijs — Aftrek van de antidumpingrechten — Aanpassing in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)	42
2016/C 048/48	Zaak T-108/13: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — VTZ e.a./Raad („Dumping — Invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van staal, van oorsprong uit Rusland — Definitief antidumpingrecht — Betrokken product”)	43
2016/C 048/49	Zaak T-241/13: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Griekenland/Commissie [„EOGFL — Afdeling „Garantie” — ELGF en Elfpo — Aan financiering onttrokken uitgaven — Rundvlees — Schapen- en geitenvlees — Tabak — Artikel 69 van verordening (EG) nr. 1782/2003 — Artikel 31, lid 2, van verordening (EG) nr. 1290/2005 — Artikel 23, lid 1, van verordening (EG) nr. 796/2004”]	44
2016/C 048/50	Gevoegde zaken T-381/13 en T-382/13: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Perfetti Van Melle/BHIM (DAISY en MARGARITAS) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerken DAISY en MARGARITAS — Absolute weigeringsgronden — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Geen beschrijvend karakter — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	45
2016/C 048/51	Zaak T-491/13: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Perfetti Van Melle Benelux/BHIM — Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk TRIDENT PURE — Oudere gemeenschaps-, nationale, internationale en Benelux-woord- en -beeldmerken PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH en mentos PURE WHITE — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	46
2016/C 048/52	Zaak T-138/14: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Chart/EDEO („Niet-contractuele aansprakelijkheid — Plaatselijk functionaris, tewerkgesteld bij de delegatie van de Unie in Egypte — Einde van de overeenkomst — Verzuim van de delegatie om aan het Egyptische socialezekerheidsorgaan het certificaat van uitdiensttreding van de functionaris te verstrekken en om nadien de situatie van die functionaris in dit verband te regulariseren — Verjaring — Aanhoudende schade — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Beginsel van behoorlijk bestuur — Redelijke termijn — Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten — Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent — Zekere schade — Causaal verband”)	46

2016/C 048/53	Zaak T-356/14: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — CareAbout/BHIM — Florido Rodríguez (Kerashot) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Kerashot — Ouder nationaal beeldmerk K KERASOL — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Gedeeltelijke weigering van inschrijving door de kamer van beroep”]	47
2016/C 048/54	Zaak T-521/14: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Zweden/Commissie [„Verordening (EU) nr. 528/2012 — Biociden — Beroep wegens nalaten — Specificatie van de wetenschappelijke criteria voor de bepaling van hormoonontregelende eigenschappen — Verzuim van de Commissie om gedelegeerde handelingen vast te stellen — Verplichting tot handelen”]	48
2016/C 048/55	Zaak T-63/15: Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — Shoe Branding Europe/BHIM (Parallele strepen op de mouwen van een shirt) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsmerk dat bestaat in twee parallelle strepen op de lange mouwen van een shirt — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”] .	49
2016/C 048/56	Zaak T-64/15: Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — Shoe Branding Europe/BHIM (Parallele strepen op een broek) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsmerk dat bestaat in twee parallelle strepen op een broek — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	49
2016/C 048/57	Zaak T-128/15: Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/BHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk RED RIDING HOOD — Ouder nationaal en internationaal woordmerk ROTKÄPPCHEN — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	50
2016/C 048/58	Zaak T-584/15 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 7 december 2015 — POA/Commissie („Kort geding — Bekendmaking van een aanvraag tot inschrijving van een beschermde oorsprongsbenaming — „Halloumi” of „Hellim” — Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging — Ontbreken van spoedeisendheid”)	51
2016/C 048/59	Zaak T-671/15 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 4 december 2015 — E-Control/ACER („Kort geding — Advies betreffende de verenigbaarheid van de besluiten van de nationale regulerende instanties houdende goedkeuring van de methoden voor de toewijzing van grensoverschrijdende transmissiecapaciteit voor elektriciteit — Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging — Schending van de vormvoorschriften — Niet-ontvankelijkheid”)	51
2016/C 048/60	Zaak T-603/15: Beroep ingesteld op 23 oktober 2015 — Frank/Commissie	52
2016/C 048/61	Zaak T-639/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Psara/Parlement	53
2016/C 048/62	Zaak T-640/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Kristan/Parlement	54
2016/C 048/63	Zaak T-641/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Malle/Parlement	55
2016/C 048/64	Zaak T-642/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Cieśla/Parlement	56
2016/C 048/65	Zaak T-643/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Dahllof/Parlement	57
2016/C 048/66	Zaak T-644/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Reuter/Parlement	58

2016/C 048/67	Zaak T-645/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlement	59
2016/C 048/68	Zaak T-646/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Karanikas/Parlement	60
2016/C 048/69	Zaak T-647/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Boros/Parlement	61
2016/C 048/70	Zaak T-648/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlement	62
2016/C 048/71	Zaak T-649/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Toth/Parlement	63
2016/C 048/72	Zaak T-650/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Knus-Galán/Parlement	64
2016/C 048/73	Zaak T-651/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Tchobanov/Parlement	65
2016/C 048/74	Zaak T-653/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Mulvad/Parlement	66
2016/C 048/75	Zaak T-654/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlement	67
2016/C 048/76	Zaak T-655/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — van der Parre/Parlement	68
2016/C 048/77	Zaak T-656/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baggi/Parlement	69
2016/C 048/78	Zaak T-657/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Boros/Parlement	70
2016/C 048/79	Zaak T-658/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — García Rey/Parlement	71
2016/C 048/80	Zaak T-659/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Hunter/Parlement	72
2016/C 048/81	Zaak T-660/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Clerix/Parlement	73
2016/C 048/82	Zaak T-661/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Araujo/Parlement	74
2016/C 048/83	Zaak T-662/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Delić/Parlement	75
2016/C 048/84	Zaak T-663/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlement	76
2016/C 048/85	Zaak T-664/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Borg/Parlement	77
2016/C 048/86	Zaak T-665/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica/Parlement	78
2016/C 048/87	Zaak T-666/15: Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Bačelić/Parlement	79
2016/C 048/88	Zaak T-669/15: Beroep ingesteld op 9 oktober 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann e.a./ECHA	80
2016/C 048/89	Zaak T-683/15: Beroep ingesteld op 26 november 2015 — Freistaat Bayern/Commissie	81
2016/C 048/90	Zaak T-686/15: Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	82

2016/C 048/91	Zaak T-687/15: Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	83
2016/C 048/92	Zaak T-689/15: Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	84
2016/C 048/93	Zaak T-690/15: Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé)	85
2016/C 048/94	Zaak T-691/15: Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	86
2016/C 048/95	Zaak T-703/15: Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Groupe Go Sport/BHIM — Design Go (GO SPORT)	86
2016/C 048/96	Zaak T-101/13: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Aer Lingus/Commissie	87

Gerecht voor ambtenarenzaken

2016/C 048/97	Zaak F-45/11: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2009 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Weigering van bevordering — Afdoening zonder beslissing)	88
2016/C 048/98	Zaak F-37/12: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Psychisch geweld — Onderzoeksprocedure — Rapport van het onderzoekscomité — Onjuiste definitie van psychisch geweld — Besluit van de president van de EIB om geen gevolg te geven aan de klacht — Nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)	88
2016/C 048/99	Zaak F-82/12: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Nieuw beoordelingsrapport over 2007 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Weigering van bevordering — Afdoening zonder beslissing)	89
2016/C 048/100	Zaak F-55/13: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2011 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Afdoening zonder beslissing)	90
2016/C 048/101	Zaak F-104/13: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Psychisch geweld — Onderzoeksprocedure — Rapport van het onderzoekscomité — Onjuiste definitie van psychisch geweld — Besluit van de president van de EIB om geen gevolg te geven aan de klacht — Nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)	90
2016/C 048/102	Zaak F-9/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2012 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Afdoening zonder beslissing)	91
2016/C 048/103	Zaak F-94/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 17 december 2015 — Bowles/ECB (Openbare dienst — Personeel van de ECB — Leden van het personeelscomité — Bezoldiging — Salaris — Extra salarisverhoging — Voorwaarde om in aanmerking te komen)	92

2016/C 048/104	Zaak F-95/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 17 december 2015 — Seigneur/ECB (Openbare dienst — Personeel van de ECB — Leden van het personeelscomité — Bezoldiging — Salaris — Extra salarisverhoging — Voorwaarde om in aanmerking te komen)	92
2016/C 048/105	Gevoegde zaken F-101/14, F-102/14 en F-103/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 15 december 2015 — Clarke, Dickmanns en Papatthaniou/BHIM (Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Personeel van het BHIM — Overeenkomst voor bepaalde tijd met een opzeggingsclausule — Clausule waardoor de overeenkomst wordt beëindigd wanneer de functionaris niet op de reservelijst van een vergelijkend onderzoek wordt geplaatst — Datum waarop de opzeggingsclausule van kracht wordt — Algemene vergelijkende onderzoeken BHIM/AD/01/13 en BHIM/AST/02/13)	93
2016/C 048/106	Zaak F-134/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 17 december 2015 — T/Commissie (Openbare dienst — Sociale zekerheid — Beroepsziekte — Artikel 73 van het Statuut — Verzoek om erkenning dat de ziekte door het beroep is veroorzaakt — Oorzakelijk verband — Verzoek om vergoeding van de immateriële schade als gevolg van de termijn die de instelling nodig heeft gehad om te erkennen dat de ziekte door het beroep is veroorzaakt — Verplichting om binnen een redelijke termijn te beslissen — Immateriële schade)	94
2016/C 048/107	Zaak F-135/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 16 december 2015 — DE/EMA (Openbare dienst — Personeel van EMA — Plaatsing op „non-actief” — Bezwarend besluit — Recht om te worden gehoord — Schending)	95
2016/C 048/108	Zaak F-141/14: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 15 december 2015 — Guittet/Commissie (Openbare dienst — Voormalig ambtenaar — Sociale zekerheid — Overname van ziektekosten — Beheer van het medisch dossier door de Commissie — Beginsel van behoorlijk bestuur en zorgplicht — Niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie)	95
2016/C 048/109	Zaak F-17/15: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 10 december 2015 — Waldau/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Beoordeling — Beoordelingsrapport — Verzoek om wijziging — Weigering)	96
2016/C 048/110	Zaak F-34/15: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 16 december 2015 — De Loecker/EDEO (Openbare dienst — Personeel van EDEO — Tijdelijk functionaris — Psychisch geweld — Artikelen 12 bis en 24 van het Statuut — Verzoek om bijstand — Afwijzing — Verzoek om instelling van een administratief onderzoek — Recht om te worden gehoord — Schending)	96
2016/C 048/111	Zaak F-88/15: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 december 2015 — Bonazzi/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Bevorderingsronde 2014 — Algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut — Lijst van ambtenaren die door de directoratengeneraal en de diensten zijn voorgedragen voor bevordering — Weglating van verzoekers naam — Mogelijkheid om de lijst van voor bevordering voorgedragen ambtenaren te betwisten voor het paritair bevorderingscomité — Ontbreken van standpuntbepaling van het paritair bevorderingscomité — Vergelijking van de verdiensten alleen door het TABG)	97
2016/C 048/112	Zaak F-128/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB (Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2010 — Betwisting — Interne procedures — Voorwaarden — Afstand — Beroep — Procesbelang — Geen procesbelang — Redelijke termijn — Niet-eerbiediging — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)	98
2016/C 048/113	Zaak F-76/14: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 17 december 2015 — López Cabeza/Commissie (Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Aankondiging van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/248/13 — Niet-plaatsing op de reservelijst — Onvoldoende punten voor de toetsen van het beoordelingscentrum — Beroep tot nietigverklaring — Miskennis van de aankondiging van vergelijkend onderzoek — Onwettigheid van een toets)	98

2016/C 048/114	Zaak F-118/14: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 16 december 2015 — Bärwinkel/Raad (Openbare dienst — Ambtenaren — Hervorming van het Statuut — Overgangsregels voor de indeling in standaardfuncties — Artikel 30, lid 3, van bijlage XIII bij het Statuut — Begrip bezwarend besluit — Besluit tot erkenning dat bepaalde ambtenaren bijzondere verantwoordelijkheden dragen — Niet-plaatsing van verzoekers naam op de eerste lijst van 34 ambtenaren die bijzondere verantwoordelijkheden dragen — Vereisten van de precontentieuze fase — Ontbreken van een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering)	99
2016/C 048/115	Zaak F-136/14: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 7 december 2015 — Probst/Commissie (Openbare dienst — Bezoldiging — Ontheemdingstoelage — Artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut — Voormalig parlementair medewerker — Besluit van de Commissie om voormalige parlementaire medewerkers vanaf de datum van bekendmaking van de aan het personeel gegeven informatie de ontheemdingstoelage te verlenen — Arresten houdende nietigverklaring — Nieuwe en wezenlijke feiten — Beperkte werking in de tijd — Gezag van gewijsde — Definitief geworden administratieve besluiten — Gelijke behandeling)	100
2016/C 048/116	Zaak F-24/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 17 december 2015 — Di Marzio/Raad (Openbare dienst — Arbeidscontractant — Functiegroep I — Herkwalificatie van de overeenkomst als overeenkomst van tijdelijk functionaris voor onbepaalde tijd van de rang AST 3, AST 4 of AST 5 dan wel als overeenkomst van arbeidscontractant voor onbepaalde tijd van de functiegroep III — Artikelen 2, 3 bis, 80 en 88 RAP — Motiveringsplicht — Kennelijke beoordelingsfout — Beginsel van behoorlijk bestuur — Zorgplicht — Beroep kennelijk rechtens ongegrond — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering)	100
2016/C 048/117	Zaak F-45/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 9 december 2015 — Van der Veen/Europol (Openbare dienst — Personeel van Europol — Tijdelijk functionaris — Besluit 2009/371/JAI — Weigering van Europol om een overeenkomst voor onbepaalde tijd te sluiten — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering — Beroep kennelijk niet-ontvankelijk)	101
2016/C 048/118	Zaak F-144/15: Beroep ingesteld op 23 november 2015 — ZZ/EASA	102
2016/C 048/119	Zaak F-30/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — Diamantopoulos/EDEO	102
2016/C 048/120	Zaak F-58/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — FW/Commissie	102
2016/C 048/121	Zaak F-129/15: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — Morin/Commissie	102

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2016/C 048/01)

Laatste publicatie

PB C 38 van 1.2.2016

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 27 van 25.1.2016

PB C 16 van 18.1.2016

PB C 7 van 11.1.2016

PB C 429 van 21.12.2015

PB C 414 van 14.12.2015

PB C 406 van 7.12.2015

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 9 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën/Fiscale Eenheid X NV cs

(Zaak C-595/13) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Zesde btw-richtlijn — Vrijstellingen — Artikel 13, B, onder d), punt 6 — Gemeenschappelijke beleggingsfondsen — Begrip — Beleggingen in onroerende zaken — Beheer van gemeenschappelijke beleggingsfondsen — Begrip — Feitelijke exploitatie van een onroerende zaak]

(2016/C 048/02)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: Fiscale Eenheid X NV cs

Dictum

- 1) Artikel 13, B, onder d), punt 6, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/680/EEG van de Raad van 16 december 1991, moet aldus worden uitgelegd dat beleggingsmaatschappijen als de in het hoofdgeding betrokken vennootschappen, waarin kapitaal is samengevoegd door meer dan één belegger die het risico in verband met het beheer van de daarin bijeengebrachte activa draagt, met het oog op de aankoop, het bezit, het beheer en de verkoop van onroerende zaken teneinde daaruit winst te maken, die als dividend zal worden uitgekeerd aan de gezamenlijke aandeelhouders, die ook uit een stijging van de waarde van hun deelneming profijt halen, kunnen worden beschouwd als „gemeenschappelijke beleggingsfondsen” in de zin van deze bepaling, op voorwaarde dat de betrokken lidstaat deze vennootschappen aan bijzonder overheids toezicht heeft onderworpen.
- 2) Artikel 13, B, onder d), punt 6, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd dat de feitelijke exploitatie van de onroerende zaken van een gemeenschappelijk beleggingsfonds niet onder het in deze bepaling gebruikte begrip „beheer” valt.

⁽¹⁾ PB C 39 van 8.2.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunale di Trieste — Italië) — Florin Lazar/Allianz SpA

(Zaak C-350/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 864/2007 — Artikel 4, lid 1 — Begrippen „land waar de schade zich voordoet”, „schade” en „indirecte gevolgen van de onrechtmatige daad” — Schade die een familielid van een als gevolg van een verkeersongeval overleden persoon persoonlijk heeft geleden — Toepasselijk recht]

(2016/C 048/03)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Trieste

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Florin Lazar

Verwerende partij: Allianz SpA

Dictum

Artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 inzake het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen („Rome II”), moet voor het bepalen van het recht dat van toepassing is op een niet-contractuele verbintenis voortvloeiend uit een verkeersongeval, aldus worden uitgelegd dat schade in verband met het overlijden van een persoon bij een verkeersongeval dat zich in de forumstaat heeft voorgedaan, die wordt geleden door de in een andere lidstaat wonende familieleden van die persoon, als „indirecte gevolgen” van dat ongeval in de zin van die bepaling moet worden aangemerkt.

⁽¹⁾ PB C 351 van 6.10.2014.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās Tiesa — Letland) — Valsts ieņēmumu dienests/„Veloserviss” SIA

(Zaak C-427/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Communautair douanewetboek — Controle achteraf van de aangiften — Beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen — Beperkingen die het nationale recht stelt aan de mogelijkheid om de resultaten van een controle achteraf opnieuw te onderzoeken — Mogelijkheid — Besluit betreffende de eerste controle achteraf — Onjuiste of onvolledige gegevens die onbekend zijn op de datum van het besluit)

(2016/C 048/04)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā Tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Verwerende partij: „Veloserviss” SIA

Dictum

Artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die beperkingen stelt aan de mogelijkheid voor de douaneautoriteiten om een nieuwe herziening of een nieuwe controle achteraf te verrichten en daar gevolgen aan te verbinden door een nieuwe douaneschuld vast te stellen, voor zover deze beperkingen gelden voor een periode van drie jaar te rekenen vanaf de dag waarop de oorspronkelijke douaneschuld is ontstaan. Het staat aan de nationale rechter om dit na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 421 van 24.11.2014.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 — Canon Europe NV/Europese Commissie

(Zaak C-552/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Verordening (EU) nr. 861/2010 — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Vrijgave van de goederen en mededeling van het bedrag van de rechten — Gebruik van vereenvoudigde procedures of van geautomatiseerde gegevensverwerkingstechnieken]

(2016/C 048/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Canon Europe NV (vertegenwoordigers: P. De Baere, avocat, P. Muñoz, advogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordiger: R. Lyal, gemachtigde)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Canon Europe NV wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 — Kyocera Mita Europe BV/Europese Commissie

(Zaak C-553/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Verordening (EU) nr. 861/2010 — Beroep tot nietigverklaring — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt — Vrijgave van de goederen en mededeling van het bedrag van de rechten — Gebruik van vereenvoudigde procedures of van geautomatiseerde gegevensverwerkingstechnieken]

(2016/C 048/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Kyocera Mita Europe BV (vertegenwoordiger: P. De Baere, avocat, P. Muñoz, advogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordiger: R. Lyal, gemachtigde)

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen*
- 2) *Kyocera Mita Europe NV wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Simona Kornhaas/Thomas Dithmar, handelend in de hoedanigheid van curator in het faillissement van Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

(Zaak C-594/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Insolventieprocedures — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Artikel 4, lid 1 — Bepaling van het toepasselijke recht — Regeling van een lidstaat op grond waarvan de bestuurder van een vennootschap verplicht is de betalingen die zijn verricht nadat insolventie is ingetreden, te vergoeden — Toepassing van deze regeling op een in een andere lidstaat opgerichte vennootschap — Artikelen 49 VWUE en 54 VWUE — Beperking van de vrijheid van vestiging — Geen]

(2016/C 048/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Simona Kornhaas

Verwerende partij: Thomas Dithmar, handelend in de hoedanigheid van curator in het faillissement van Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

Dictum

- 1) *Artikel 4 van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat een vordering die op grond van een nationale bepaling als § 64, lid 2, eerste volzin, van de Duitse wet op de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid tegen de bestuurder van een vennootschap naar Engels of Welsh recht die in Duitsland voorwerp is van een insolventieprocedure, bij een Duitse rechter is ingesteld door de curator van deze vennootschap ter vergoeding van de betalingen die deze bestuurder heeft verricht voordat de insolventieprocedure was ingeleid, maar nadat de insolventie van deze vennootschap was ingetreden, binnen de werkingssfeer van verordening nr. 1346/2000 valt.*
- 2) *De artikelen 49 VWUE en 54 VWUE staan niet in de weg aan de toepassing van een bepaling als § 64, lid 2, eerste volzin, van de Duitse wet op de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op de bestuurder van een vennootschap naar Engels of Welsh recht die in Duitsland voorwerp is van een insolventieprocedure.*

⁽¹⁾ PB C 127 van 20.4.2015.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 10 december 2015 — El Corte Inglés, SA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-603/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor woordmerk *The English Cut* — Oppositie door de houder van de nationale en communautaire woordmerken en beeldmerken met de wordelementen „El Corte Inglés” — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikel 8, lid 1, onder b) — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 5 — Gevaar dat het betrokken publiek een samenhang met een bekend merk ziet — Vereiste mate van overeenstemming]

(2016/C 048/08)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: El Corte Inglés, SA (vertegenwoordiger: J. Rivas Zurdo, abogado)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 15 oktober 2014, *El Corte Inglés/BHIM — English Cut (The English Cut)* (T-515/12, EU:T:2014:882) wordt vernietigd voor zover daarin is geoordeeld dat uit het feit dat de conflicterende tekens geen voldoende mate van overeenstemming vertonen om de toepassing van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk met zich mee te brengen, voortvloeit dat in casu evenmin was voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van lid 5 van dit artikel.
- 2) De hogere voorziening wordt afgewezen voor het overige.
- 3) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van de Europese Unie.
- 4) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 107 van 30.3.2015.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — TSI GmbH/Hauptzollamt Aachen

(Zaak C-183/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefindeling — Gecombineerde nomenclatuur — Onderverdeling 9027 10 10 — Aerodynamische ultraviolet-deeltjesmeters — Draagbare deeltjestellers)

(2016/C 048/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TSI GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Aachen

Dictum

De gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1031/2008 van de Commissie van 19 september 2008, dient aldus te worden uitgelegd dat aerodynamische ultraviolet-deeltjesmeters en draagbare deeltjestellers zoals aan de orde in het hoofdgeding niet vallen onder onderverdeling 9027 10 10 ervan.

⁽¹⁾ PB C 254 van 3.8.2015.

**Hogere voorziening ingesteld op 24 april 2015 door Fetim BV tegen het arrest van het Gerecht
(Derde kamer) van 11 februari 2015 in zaak T-395/12, Fetim/BHIM**

(Zaak C-190/15 P)

(2016/C 048/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Fetim BV (vertegenwoordiger: L. Bakers, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Bij beschikking van 19 november 2015 heeft het Hof van Justitie (Zesde kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

**Hogere voorziening ingesteld op 14 april 2015 door Sun Mark Ltd en Bulldog Energy Drink Ltd
tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 5 februari 2015 in zaak T-78/13, Red Bull/BHIM**

(Zaak C-206/15 P)

(2016/C 048/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Sun Mark Ltd en Bulldog Energy Drink Ltd (vertegenwoordigers: A. Meskarian, solicitor, S. Zaiwalla, solicitor, en T. Sampson, barrister)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Bij beschikking van 24 november 2015 heeft het Hof (Tiende kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 30 juli 2015 door Fernando Brás Messias tegen de beschikking van het Gerecht (Negende kamer) van 4 juni 2015 in zaak T-192/15, Fernando/Portugese Republiek

(Zaak C-422/15 P)

(2016/C 048/12)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirant: Fernando Brás Messias (vertegenwoordiger: F. Brás Messias, advocaat)

Andere partij in de procedure: Portugese Republiek

Bij beschikking van 15 december 2015 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Beroep ingesteld op 31 juli 2015 — Udo Voigt/President van het Europees Parlement, Europees Parlement

(Zaak C-425/15)

(2016/C 048/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Udo Voigt (vertegenwoordiger: P. R. Richter, Rechtsanwalt)

Verwerende partijen: President van het Europees Parlement, Europees Parlement

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Eerste kamer) heeft zich bij beschikking van 29 oktober 2015 kennelijk onbevoegd verklaard om kennis te nemen van het op 31 juli 2015 door Udo Voigt ingestelde beroep tot nietigverklaring en de zaak verwezen naar het Gerecht van de Europese Unie. De beslissing over de kosten is aangehouden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 13 oktober 2015 — Feliks Frisman/Finnair Oyj

(Zaak C-533/15)

(2016/C 048/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Feliks Frisman

Verwerende partij: Finnair Oyj

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 5, punt 1. a), van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (¹), aldus worden uitgelegd dat het begrip „verbintenissen uit overeenkomst” zich mede uitstrekt tot een recht op compensatie op grond van artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, dat wordt geldend gemaakt tegenover een luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, maar geen contractpartij van de betrokken passagier is?

2) Wanneer artikel 5, punt 1, van verordening nr. 44/2001 van toepassing is:

Is bij personenvervoer op een uit meerdere vluchten bestaande vliegverbinding zonder noemenswaardig oponthoud op de overstapluchthavens de plaats van vertrek van het eerste deeltraject te beschouwen als plaats van uitvoering in de zin van artikel 5, punt 1. b), tweede streepje, van verordening nr. 44/2001, ook wanneer de vliegverbinding door verschillende luchtvaartmaatschappijen is uitgevoerd en de vordering is gericht tegen de uitvoerende luchtvaartmaatschappij voor een ander deeltraject, dat langdurige vertraging heeft opgelopen?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Amtsgericht Wuppertal (Duitsland) op
16 oktober 2015 — Mircea Florian Freitag**

(Zaak C-541/15)

(2016/C 048/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Wuppertal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mircea Florian Freitag

Overige partijen: Angela Freitag, Vica Pavel, Stadt Wuppertal, Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 18 VWEU en 21 VWEU aldus worden uitgelegd dat de autoriteiten van een lidstaat verplicht zijn om de naamsverandering van een van hun onderdanen te erkennen als deze persoon tegelijk onderdaan is van een andere lidstaat en in die lidstaat zijn oorspronkelijke, bij zijn geboorte gekregen familienaam (opnieuw) heeft verworven door een naamsverandering die niet gepaard gaat met een wijziging van zijn familierechtelijke status, ofschoon de betrokkene deze naam niet tijdens een gewoon verblijf in de andere lidstaat heeft verworven en deze naam hem op zijn verzoek is verleend?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Općinski sud u Puli-Pola (Kroatië) op
23 oktober 2015 — Pula Parking d.o.o./Sven Kalus Tederahn**

(Zaak C-551/15)

(2016/C 048/16)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Općinski sud u Puli-Pola

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pula Parking d.o.o.

Verwerende partij: Sven Kalus Tederahn

Prejudiciële vragen

- 1) Is verordening (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, gelet op de juridische aard van de verhouding tussen de partijen in het geding, in casu van toepassing?
- 2) Heeft verordening (EU) nr. 1215/2012 ook betrekking op de bevoegdheid van de notarissen in Kroatië?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 351, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Hannover (Duitsland) op
2 november 2015 — Georg Rolof, Markus Heimann/TUIfly GmbH**

(Zaak C-561/15)

(2016/C 048/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Hannover

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Georg Rolof, Markus Heimann

Verwerende partij: TUIfly GmbH

De zaak werd bij beschikking van het Hof van 27 november 2015 in het register van het Hof doorgehaald.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Varese (Italië) op 9 november
2015 — Strafzaak tegen Mauro Scialdone**

(Zaak C-574/15)

(2016/C 048/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Varese

Partij in de strafzaak

Mauro Scialdone

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het Unierecht, en meer bepaald artikel 4, lid 3, VEU, artikel 325 VWEU en richtlijn 2006/112/EG⁽¹⁾, in hun onderlinge samenhang gelezen, die in de verplichting tot coördinatie tussen de lidstaten voorzien inzake het strafbeleid, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling die erin voorziet dat de strafbaarheid van de verzuimde voldoening van de btw het overschrijden van een bepaald bedrag veronderstelt dat hoger is dan het bedrag inzake de verzuimde voldoening van de inkomstenbelasting?
- 2) Moet het Unierecht, en meer bepaald artikel 4, lid 3, VEU, artikel 325 VWEU en richtlijn 2006/112/EG, in hun onderlinge samenhang gelezen, die erin voorziet dat de lidstaten doeltreffende, afschrikkende en evenredige straffen moeten instellen ter bescherming van de financiële belangen van de EU, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling die strafbaarheid uitsluit van de beklaagde (ongeacht of hij bestuurder is, wettelijk vertegenwoordiger, gemachtigde voor het uitoefenen van functies die met belastingen te maken hebben of medeplachtige aan het strafbaar feit), wanneer de betrokken rechtspersoon de belasting en de administratieve geldboetes verschuldigd krachtens de btw heeft voldaan, hoewel de belastingcontrole al heeft plaatsgevonden en de strafrechtelijke procedure al is ingeleid, de zaak al aan de rechter is voorgelegd, en onderzocht is met hoor en wederhoor ter terechtzitting, en dit zolang er geen verklaring is dat de behandeling van de zaak is geopend, in het kader van een systeem dat niet voorziet in enige andere straf, zelfs niet van bestuurlijke aard, voor de voornoemde bestuurder, wettelijk vertegenwoordiger of hun gemachtigde en medeplachtige aan de strafbare feiten?
- 3) Moet het begrip fraude in artikel 1 van de PIF-Overeenkomst aldus worden uitgelegd dat het ook de gevallen van verzuimde, gedeeltelijke, te late voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde omvat, en legt artikel 2 van de voornoemde overeenkomst aldus aan de lidstaten op om verzuimde, gedeeltelijke, te late voldoening van de btw voor bedragen boven 50 000 EUR te bestraffen met gevangenisstraffen?

Indien de vraag ontkennend wordt beantwoord, rijst de vraag of artikel 325 VWEU, bepalende dat de lidstaten sancties moeten opleggen, met inbegrip van strafsancities, die afschrikkend, evenredig en doeltreffend zijn, aldus moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan nationale regeling die de strafrechtelijke en bestuurlijke aansprakelijkheid van de bestuurders en de wettelijke vertegenwoordigers van de rechtspersonen, of hun gemachtigden voor die functie en de medeplachtigen aan de strafbare feiten, uitsluit voor verzuimde, gedeeltelijke, te late voldoening van de btw betreffende bedragen ten belope van drie- of vijfmaal de minimumdrempels ingesteld voor het geval van fraude, gelijk aan 50 000 EUR.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 13 november 2015 door Alain Laurent Brouillard tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 14 september 2015 in zaak T-420/13, Brouillard/Hof van Justitie

(Zaak C-590/15 P)

(2016/C 048/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Alain Laurent Brouillard (vertegenwoordiger: P. Vande Castele, advocat)

Andere partij in de procedure: Hof van Justitie van de Europese Unie

Conclusies

— gegrondverklaring van de hogere voorziening en vernietiging van het arrest van 14 september 2015 (T-420/13);

- nietigverklaring van de brieven van 5 juni 2013 waarbij het Hof van Justitie van de Europese Unie IDEST Communications SA heeft uitgenodigd, enerzijds, in het kader van de procedure van gunning via onderhandelingen voor de sluiting van raamovereenkomsten voor de vertaling van juridische teksten vanuit een aantal officiële talen van de Europese Unie naar het Frans (PB 2013/S 047-075037) offertes in te dienen en, anderzijds, te bevestigen dat verzoeker niet zal worden ingeschakeld voor de verrichting van de betrokken diensten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. In het kader van de verrichting van vertaaldiensten heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat verzoeker niet kon worden aanvaard als onderaannemer van een vennootschap die was uitgenodigd om offertes in te dienen op grond dat „het diploma [dat hij had] behaald aan de universiteit van Poitiers (beroepsmaster rechten, economie en management, met aantekening privaatrecht, specialiteit jurist-vertaler) weliswaar een diploma van het niveau master 2 [was], maar niet [was] uitgereikt na een voltooide juridische opleiding” en dat „deze beoordeling in overeenstemming [was] met een constante praktijk van de Franstalige eenheid, die van mening is dat de opleiding tot ‚jurist-vertaler’ die de universiteit van Poitiers aanbiedt (master 2) geen volledige juridische opleiding is die beantwoordt aan de vereisten in punt III.2.1 van de aankondiging van opdracht”, met dien verstande dat „[d]e wijze waarop het diploma wordt behaald, namelijk erkenning van opgedane ervaring, geen enkele invloed [had] op de beoordeling [...]”.
2. Verzoeker stelt miskenning van de algemene beginselen van gelijkheid, vrijheid van vestiging, vrij verkeer van werknemers, vrij verrichten van diensten, van het evenredigheidsbeginsel, van de artikelen 14, 15, 16, 20, 21, 51 en 52 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 45, 49, 51, 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en van het recht op onderwijs en opleiding, alsook onjuiste opvatting van het recht en bevoegdheidsoverschrijding.
3. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat geen sprake was van een „belemmering” van de genoemde rechten en vrijheden. De onjuiste rechtsopvatting is des te meer vast komen te staan daar verzoeker houder is van diploma’s die hem naar hun aard dan wel wezen bestemmen voor het vertalen van juridische teksten. Het Hof van Justitie heeft tevens het recht van verzoeker om te profiteren van het gevolgde onderwijs als universitair opgeleid jurist en vertaler ten minste „belemmerd”.
4. Daarnaast geeft het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting en miskent het het Unierecht door te oordelen dat de aanbestedende dienst niet gehouden was aan een vergelijkingsplicht, aangezien richtlijn 2005/36 ⁽¹⁾ niet van toepassing was en „verzoeker [derhalve] niet kon steunen op de rechtspraak over de erkenning van diploma’s om geldend te maken dat het Hof van Justitie in casu rekening had moeten houden met de andere kwalificaties en de ervaring waarover hij beschikte”.
5. Het Gerecht heeft eveneens blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de aanbestedende dienst op goede gronden het in Frankrijk afgegeven diploma „master rechten” (Bac + 5) buiten beschouwing heeft kunnen laten, „rekening houdend met de verschillende diploma’s in België en Frankrijk voor en na de hervorming van 2004 waarbij de diploma’s in het Europees hoger onderwijs zijn geharmoniseerd”.
6. De miskenning van de genoemde fundamentele vrijheden en algemene beginselen van het recht van de Unie, op zichzelf beschouwd of in combinatie met het evenredigheidsbeginsel, blijkt ook doordat is besloten verzoeker uit te sluiten zonder rekening te houden met het geheel van diploma’s, certificaten en andere titels en met zijn relevante beroepservaring en zonder de door hem gedocumenteerde universitaire kwalificaties en beroepskwalificaties te vergelijken met de door het bestek vereiste kwalificaties.

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 16 november 2015 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: Lemnis Lighting BV**

(Zaak C-600/15)

(2016/C 048/20)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: Lemnis Lighting BV

Prejudiciële vraag

Dienen de posten 8539, 8541, 8543, 8548 en 9405 van de GN aldus te worden uitgelegd dat producten als de led-lampen, die zijn samengesteld uit lichtgevende dioden en andere elektrische componenten, alsmede een glazen omhulsel en een Edison-fitting, en die dienen tot verlichting na te zijn aangebracht in een verlichtingstoestel, onder een van deze posten moeten worden ingedeeld? Zo ja, onder welke van deze posten dienen de producten dan te worden ingedeeld? Zo nee, onder welke andere post dient indeling dan plaats te vinden?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 18 november 2015 — Stichting Brein, andere partijen: Ziggo BV en XS4All Internet BV**

(Zaak C-610/15)

(2016/C 048/21)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Stichting Brein

Andere partijen: Ziggo BV, XS4All Internet BV

Prejudiciële vragen

- 1) Is sprake van een mededeling aan het publiek in de zin van artikel 3, lid 1, van de Auteursrechtlijn⁽¹⁾ door de beheerder van een website, indien op die website geen beschermde werken aanwezig zijn, maar een systeem bestaat [...] waarbij voor gebruikers meta-informatie over beschermde werken die op de computers van gebruikers staat, wordt geïndexeerd en gecategoriseerd, zodanig dat de gebruikers de beschermde werken aan de hand daarvan kunnen traceren en kunnen up- en downloaden?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1) ontkennend luidt:

Bieden artikel 8, lid 3, van de Auteursrechtlijn en artikel 11 van de Handhavingsrichtlijn⁽²⁾ ruimte voor een bevel aan een tussenpersoon als in die bepalingen bedoeld, indien deze tussenpersoon inbreukmakende handelingen van derden faciliteert op de wijze als bedoeld in vraag 1)?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

⁽²⁾ Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PB L 157, blz. 45).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 18 november 2015 — Strafzaak tegen Kolev e.a.

(Zaak C-612/15)

(2016/C 048/22)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad (bijzondere strafrechtbank)

Partijen in de strafzaak

Kolev e.a.

Prejudiciële vragen

1) Is een nationale wet verenigbaar met de op lidstaten rustende verplichting om te zorgen voor een effectieve strafrechtelijke vervolging van door douanebeambten gepleegde strafbare feiten, wanneer de strafprocedure die tegen douanebeambten wordt gevoerd wegens deelneming aan een criminele organisatie met het oog op het plegen van corruptie in de uitoefening van hun bediening (aanneming van steekpenningen voor het achterwege laten van een douanecontrole) alsook wegens concrete gevallen van omkoping en wegens [heling in de vorm van] het verbergen van aangenomen steekpenningen, op grond van deze wet onder de volgende voorwaarden wordt beëindigd, zonder dat het gerecht de ingebrachte beschuldigingen ten gronde heeft onderzocht: a) sinds de instelling van de vervolging zijn twee jaar verstreken; b) de verdachte heeft een verzoek ingediend tot afsluiting van het strafrechtelijke onderzoek; c) het gerecht heeft de openbare aanklager een termijn van drie maanden gesteld om het strafrechtelijke onderzoek af te sluiten; d) de openbare aanklager heeft in de loop van deze termijn „wezenlijke vormvoorschriften verzuimd” (*namelijk niet-behoorlijke kennisgeving van een uitgebreide beschuldiging, niet-verlening van inzage in het onderzoeksdossier en tegenstrijdige tenlastelegging*); e) het gerecht heeft de openbare aanklager een nieuwe termijn van één maand gesteld om dit „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” te herstellen; [f] de openbare aanklager heeft dat „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” binnen deze termijn niet hersteld, waarbij het verzuim dat in de loop van de eerstgenoemde termijn van drie maanden heeft plaatsgevonden en het niet-herstel ervan tijdens de laatstgenoemde termijn van één maand zowel te wijten zijn aan de openbare aanklager (*niet-opheffing van tegenstrijdigheden in de tenlastelegging en niet-verrichting van daadwerkelijke handelingen tijdens het grootste gedeelte van beide termijnen*) als aan de verdediging (*schending van de verplichting om mee te werken bij de kennisgeving van de beschuldiging en bij de verlening van inzage in het onderzoeksdossier wegens een verblijf van de verdachten in het ziekenhuis en wegens andere beroepsmatige verplichtingen van de raadslieden waarop dezen zich beroepen*); [g] voor de verdachte is een subjectief recht op beëindiging van de strafprocedure ontstaan doordat het „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” niet binnen de daarvoor gestelde termijnen is hersteld?

2) Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord, welk deel van de bovengenoemde rechtsregeling moet de nationale rechter dan buiten toepassing laten om de effectieve toepassing van het Unierecht te waarborgen: 2.1. de beëindiging van de strafprocedure bij het verstrijken van de termijn van één maand of 2.2. de kwalificatie van voormelde gebreken als „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” of 2.3. de bescherming van het recht dat volgens het bepaalde onder [g] is ontstaan — ingeval het mogelijk is dit verzuim in de loop van de gerechtelijke procedure te herstellen?

2.1. Dient de beslissing om een nationale wettelijke bepaling op grond waarvan de strafprocedure moet worden beëindigd buiten toepassing te laten, te worden gebaseerd op

A) het feit dat de extra termijn die aan de openbare aanklager wordt verleend om het „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” te herstellen, even lang is als de tijd waarin hij daartoe objectief gezien niet in staat was wegens beletsels waarvoor de verdediging verantwoordelijk was?

B) het feit dat de rechter in het onder A) bedoelde geval vaststelt dat deze beletsels te wijten zijn aan „rechtsmisbruik”?

- C) het feit dat de rechter, zo alternatief A) wordt verworpen, oordeelt dat het nationale recht voldoende waarborgen biedt voor de afsluiting van het strafrechtelijke onderzoek binnen een redelijke termijn?

2.2. Is de beslissing om de kwalificatie van de bovengenoemde gebreken als „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften”, waarin het nationale recht voorziet, buiten toepassing te laten, verenigbaar met het Unierecht? Daarbij gaat het namelijk om de volgende vragen:

- A) Wordt het recht op gedetailleerde informatie over de beschuldiging, dat aan de verdachte toekomt krachtens artikel 6, lid 3, van richtlijn 2012/13/EU ⁽¹⁾, voldoende gewaarborgd

-1) wanneer deze informatie wordt verstrekt nadat het gerecht daadwerkelijk is verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, doch voordat de beschuldiging in rechte is onderzocht, of wanneer aan de verdediging reeds volledige informatie over de belangrijke elementen van de beschuldiging werd verstrekt op een vroeger tijdstip, waarop het gerecht nog niet was verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging (dit geldt voor de verdachte Hristov)?

-2) wanneer — ingeval de vraag onder 2.2.A)-1) bevestigend wordt beantwoord — deze informatie alsnog wordt verstrekt nadat het gerecht feitelijk is verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, doch voordat het deze heeft onderzocht, en wanneer aan de verdediging bovendien gedeeltelijke informatie over de belangrijke elementen van de beschuldiging werd verstrekt op een vroeger tijdstip, waarop het gerecht nog niet was verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, waarbij de reden waarom slechts gedeeltelijke informatie werd verstrekt, gelegen is in aan de zijde van de verdediging opgekomen beletsels (dit geldt voor de verdachten Kolev en Kostadinov)?

-3) wanneer deze informatie tegenstrijdigheden bevat met betrekking tot de concrete wijze waarop steekpenningen werden geëist (nu eens wordt aangegeven dat een andere verdachte uitdrukkelijk steekpenningen verlangde, terwijl de verdachte Hristov zijn ontevredenheid uitte door zijn gezicht te vertrekken toen de aan de douanecontrole onderworpen persoon te weinig geld aanbood; dan weer luidt het dat de verdachte Hristov letterlijk en concreet steekpenningen verlangde)?

- B) Wordt het recht op toegang tot de stukken, „uiterlijk op het moment dat het gerecht wordt verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging”, dat aan de verdediging toekomt krachtens artikel 7, lid 3, van richtlijn 2012/13, in het hoofdgeding voldoende gewaarborgd wanneer de verdediging toegang had tot het merendeel van de stukken op een vroeger tijdstip en haar de mogelijkheid werd geboden inzage te nemen van die stukken, maar zij van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt wegens beletsels (ziekte, beroepsmatige verplichtingen) en omdat een oproeping tot inzage van de stukken volgens het nationale recht ten minste drie dagen op voorhand moet plaatsvinden? Moet een tweede gelegenheid worden geboden, met een oproepingstermijn van ten minste drie dagen, nadat de beletsels zijn verdwenen? Dient te worden onderzocht of die beletsels zich objectief gezien hebben voorgedaan dan wel of het beroep erop rechtsmisbruik oplevert?

- C) Heeft het in artikel 6, lid 3, en artikel 7, lid 3, van richtlijn 2012/13 neergelegde vereiste „uiterlijk op het moment dat het gerecht wordt verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging” in beide bepalingen dezelfde betekenis? Welke betekenis heeft dit vereiste: voordat het gerecht feitelijk wordt verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, dan wel ten laatste wanneer het daartoe wordt verzocht, dan wel nadat het daartoe is verzocht, maar vooraleer het maatregelen treft om de beschuldiging te onderzoeken?

- D) Heeft het vereiste dat op een zodanige wijze aan de verdediging informatie over de beschuldiging wordt verstrekt en inzage van de processtukken wordt verleend dat „de daadwerkelijke uitoefening van de rechten van de verdediging” en „het eerlijke verloop van de procedure” kunnen worden gewaarborgd, zoals bedoeld in artikel 6, lid 1, en artikel 7, leden 2 en 3, van richtlijn 2012/13, in beide bepalingen dezelfde betekenis? Wordt aan dit vereiste voldaan

- 1) wanneer de gedetailleerde informatie over de beschuldiging weliswaar aan de verdediging wordt verstrekt nadat het gerecht is verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, doch nog voordat maatregelen worden getroffen om de beschuldiging ten gronde te onderzoeken, en wanneer aan de verdediging bovendien een toereikende termijn wordt verleend om zich voor te bereiden? Op een vroeger tijdstip werd onvolledige en gedeeltelijke informatie over de beschuldiging verstrekt.
- 2) wanneer de verdediging toegang krijgt tot alle stukken nadat het gerecht is verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, doch nog voordat maatregelen worden getroffen om de beschuldiging ten gronde te onderzoeken, en wanneer aan de verdediging bovendien een toereikende termijn wordt verleend om zich voor te bereiden? Op een vroeger tijdstip kreeg de verdediging toegang tot het merendeel van de processtukken.
- 3) wanneer het gerecht maatregelen treft om de verdediging te garanderen dat alle verklaringen die deze aflegt na kennisneming van de uitgebreide beschuldiging en van alle processtukken, dezelfde werking hebben als zij zouden hebben gehad indien zij bij de openbare aanklager waren afgelegd voordat het gerecht werd verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging?
- E) Worden „het eerlijke verloop van de procedure” als bedoeld in artikel 6, leden 1 en 4, en „de daadwerkelijke uitoefening van de rechten van de verdediging” als bedoeld in artikel 6, lid 1, van richtlijn 2012/13 gewaarborgd wanneer het gerecht beslist een gerechtelijke procedure in te leiden over een definitieve beschuldiging die tegenstrijdigheden bevat met betrekking tot de wijze waarop steekpenningen werden geëist, doch het gerecht vervolgens de openbare aanklager in de gelegenheid stelt deze tegenstrijdigheden op te heffen en de partijen de mogelijkheid biedt om ten volle de rechten te doen gelden die zij zouden hebben gehad indien het gerecht was verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van een beschuldiging die dergelijke tegenstrijdigheden niet bevatte?
- F) Is het recht op toegang tot een advocaat, dat is neergelegd in artikel 3, lid 1, van richtlijn 2013/48/EU⁽²⁾, voldoende gewaarborgd wanneer de raadsman tijdens het strafrechtelijke onderzoek in de gelegenheid werd gesteld te verschijnen om over de voorlopige beschuldiging te worden ingelicht en om volledige inzage te nemen van alle processtukken, doch hij niet verschenen is wegens beroepsmatige verplichtingen en omdat de oproepingstermijn volgens het nationale recht ten minste drie dagen bedraagt? Moet een nieuwe termijn van ten minste drie dagen worden verleend nadat het beletsel wegens deze verplichtingen is verdwenen? Dient te worden onderzocht of de reden voor de [niet-]verschijning gerechtvaardigd is dan wel er sprake is van rechtsmisbruik?
- G) Heeft de schending van het in artikel 3, lid 1, van richtlijn 2013/48 neergelegde recht op toegang tot een advocaat tijdens het strafrechtelijke onderzoek gevolgen voor de „daadwerkelijke uitoefening van de rechten van de verdediging in de praktijk” wanneer het gerecht, nadat het is verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging, de raadsman volledige toegang verleent tot de definitieve en gedetailleerde beschuldiging alsook tot alle processtukken, en het vervolgens maatregelen treft om de raadsman te garanderen dat alle verklaringen die deze aflegt na kennisneming van de gedetailleerde beschuldiging en van alle processtukken, dezelfde werking zullen hebben als zij zouden hebben gehad indien zij bij de openbare aanklager waren afgelegd voordat het gerecht werd verzocht een beslissing te nemen over de gegrondheid van de beschuldiging?
- 2.3. Is het subjectieve recht op beëindiging van de strafprocedure, dat voor de verdachte is ontstaan, (onder de eerder uiteengezette voorwaarden) verenigbaar met het Unierecht, gelet op het feit dat het gerecht het door de openbare aanklager niet herstelde „verzuim van wezenlijke vormvoorschriften” ten volle kan verhelpen door maatregelen te treffen tijdens de gerechtelijke procedure, zodat de verdachte uiteindelijk in dezelfde rechtspositie zou verkeren als waarin hij zou hebben verkeerd indien dit verzuim tijdig was hersteld?
- 3) Mogen gunstigere nationale bepalingen inzake het recht op behandeling van de zaak binnen een redelijke termijn, het recht op informatie en het recht op toegang tot een advocaat toepassing vinden wanneer zij, in combinatie met andere omstandigheden (de in punt 1 beschreven procedure), tot gevolg zouden hebben dat de strafprocedure wordt beëindigd?

- 4) Dient artikel 3, lid 1, van richtlijn 2013/48 aldus te worden uitgelegd dat het de nationale rechter toestaat een raadsman uit te sluiten van de gerechtelijke procedure wanneer hij twee verdachten heeft bijgestaan waarvan de ene een verklaring heeft afgelegd over feiten die de belangen schaden van de andere, die zijnerzijds geen verklaring heeft afgelegd?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, waarborgt het gerecht het recht op toegang tot een advocaat als bedoeld in artikel 3, lid 1, van deze richtlijn dan wanneer het — nadat het een raadsman die tegelijkertijd twee verdachten met tegenstrijdige belangen heeft bijgestaan, heeft toegestaan aan de gerechtelijke procedure deel te nemen — ieder van de verdachten nieuwe, verschillende raadslieden toevoegt?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (PB L 142, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (PB L 294, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Spanje) op 20 november 2015 — Ibercaja Banco, S.A.U./José Cortés González

(Zaak C-613/15)

(2016/C 048/23)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ibercaja Banco, S.A.U.

Verwerende partij: José Cortés González

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten de artikelen 3, lid 1, 4, lid 1, 6, lid 1, en 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van 5 april 1993 ⁽¹⁾ zich tegen een nationale bepaling zoals artikel 114 van de Spaanse hypotheekwet, op grond waarvan de nationale rechter bij de beoordeling of een vertragsrentebeding oneerlijk is, slechts mag toetsen of de overeengekomen rente niet meer bedraagt dan driemaal de wettelijke rente en geen rekening kan houden met andere omstandigheden?
- 2) Verzetten de artikelen 3, lid 1, 4, lid 1, 6, lid 1, en 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van 5 april 1993 zich tegen een nationale bepaling zoals artikel 693 van het Spaanse wetboek van burgerlijke rechtsvordering, die het mogelijk maakt de vervroegde aflossing van de gehele lening te eisen wanneer drie maandelijke termijnen niet worden betaald, zonder dat er rekening wordt gehouden met andere factoren zoals de looptijd of de hoogte van de lening en andere relevante aspecten, en die voorts de mogelijkheid om niet te worden geconfronteerd met de gevolgen van de vervroegde opeisbaarheid afhankelijk stelt van de wil van de schuldeiser, tenzij het gaat om een hypotheek die is gevestigd op de tot hoofdverblijf dienende woning van de [schuldenaar]?
- 3) Is de vierde overgangsbepaling van wet 1/2013 in strijd met de Cofidis-jurisprudentie ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

⁽²⁾ Zaak C-473/00, EU:C:2002:705.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 november 2015 — A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), rechtsoptvolger van Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Zaak C-620/15)

(2016/C 048/24)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A-Rosa Flussschiff GmbH

Verwerende partijen: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), rechtsoptvolger van Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Prejudiciële vraag

Geldt het gevolg verbonden aan de E 101-verklaring die, door de instelling aangewezen door de overheid van de lidstaat wiens socialezekerheidswetgeving van toepassing blijft op de situatie van de werknemer, is afgegeven overeenkomstig de artikelen 11, lid 1, en 12bis, lid 1bis, van verordening (EEG) nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, ook voor de instellingen en autoriteiten van de ontvangende lidstaat en voor de rechterlijke instanties van bedoelde lidstaat, wanneer wordt vastgesteld dat de omstandigheden waarin de werknemer zijn activiteiten verricht kennelijk niet binnen de materiële werkingsfeer van de uitzonderingsbepalingen van artikel 14, leden 1 en 2, van verordening nr. 1408/71 ⁽²⁾ vallen?

⁽¹⁾ PB L 74, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 149, blz. 2.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 november 2015 — W e.a./Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

(Zaak C-621/15)

(2016/C 048/25)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: W e.a.

Verwerende partijen: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 4 van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken ⁽¹⁾, op het vlak van aansprakelijkheid van farmaceutische laboratoria voor de door hen geproduceerde vaccins, in de weg aan een bewijsmiddel volgens hetwelk de rechter ten gronde bij het uitoefenen van zijn soevereine beoordelingsbevoegdheid kan oordelen dat de feitelijke elementen waarop verzoeker zich beroept, ernstige, precieze en overeenstemmende vermoedens vormen, die het gebrek van het vaccin en het bestaan van een oorzakelijk verband daarvan met de ziekte kunnen bewijzen, ook al is op basis van medisch onderzoek geen verband tussen de vaccinatie en het optreden van de ziekte vastgesteld?
- 2) Indien vraag 1 ontkennend wordt beantwoord: staat het voornoemde artikel 4 van richtlijn 85/374 in de weg aan een stelsel van vermoedens, volgens hetwelk het bestaan van een oorzakelijk verband tussen het aan een vaccin toegeschreven gebrek en de door de gelaedeerde geleden schade steeds bewezen zou worden geacht wanneer sprake is van bepaalde aanwijzingen van causaliteit?
- 3) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord: moet het voornoemde artikel 4 van richtlijn 85/374 aldus worden uitgelegd dat het bewijs — dat de gelaedeerde moet leveren — dat een oorzakelijk verband bestaat tussen het aan het vaccin toegeschreven gebrek en de door hem geleden schade, alleen kan worden geacht te zijn geleverd wanneer dit verband wetenschappelijk is vastgesteld?

⁽¹⁾ PB L 210, blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vilniaus apygardos administracinis teismas
(Litouwen) op 23 november 2015 — Litdana UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos
Respublikos finansų ministerijos**

(Zaak C-624/15)

(2016/C 048/26)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Litdana UAB

Verwerende partij: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 314, onder a), en 226, punt 11), van richtlijn 2006/112 ⁽¹⁾ en de artikelen 314, onder d), en 226, punt 14), van die richtlijn nationale voorschriften en/of op die voorschriften steunende nationale praktijken toe die zich ertegen verzetten dat een belastingplichtige de btw-winstmargeregeling toepast, omdat bij een door de belastingdienst uitgevoerde belastinginspectie blijkt dat in de btw-facturen voor de geleverde goederen onjuiste informatie/gegevens over de toepassing van de btw-winstmargeregeling en/of de btw-vrijstelling was/waren verstrekt, maar de belastingplichtige daarvan niet wist noch had kunnen weten?

- 2) Moet artikel 314 van richtlijn 2006/112 aldus worden begrepen en uitgelegd dat de belastingplichtige slechts gerechtigd is de btw-winstmargeregeling toe te passen wanneer de leverancier van de goederen de winstmargeregeling daadwerkelijk toepast en naar behoren voldoet aan zijn verplichtingen inzake de betaling van btw (in zijn land btw betaalt over de winstmarge), ondanks het feit dat de btw-factuur vermeldt dat de goederen vrijgesteld zijn van btw [artikel 226, punt 11), van richtlijn 2006/112] en/of dat de verkoper met het oog op de levering van de goederen de winstmargeregeling heeft toegepast [artikel 226, punt 14), van richtlijn 2006/112]?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 1 december 2015 door VSM Geneesmiddelen BV tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 september 2015 in zaak T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/Europese Commissie

(Zaak C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: VSM Geneesmiddelen BV (vertegenwoordigers: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) in zaak T-578/14 van 16 september 2015, betekend per telefax op 21 september 2015, vernietigen;
- het op 21 september 2015 betekende besluit van de kamerpresident om de op 22 en 24 juli 2015 ingekomen brieven niet toe te voegen aan de stukken in zaak T-578/14, vernietigen;
- verklaren dat de Commissie sinds 1 augustus 2014 onrechtmatig in gebreke blijft om de beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid aan te vatten overeenkomstig artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006, en subsidiair, het beweerdelijk in de brief van de Commissie van 29 juni 2014 vervatte besluit om de beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen door de EFSA niet voor 1 augustus 2014 aan te vatten overeenkomstig artikel 13, nietig verklaren, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Europese Commissie was ingevolge artikel 13, lid 3, van verordening (EG) nr. 1924/2006, de zogenoemde verordening inzake gezondheidsclaims (hierna: „VGC”), verplicht om ten laatste op 31 januari 2010 een lijst van toegestane claims betreffende in voeding gebruikte stoffen vast te stellen. Ter voorbereiding van de vaststelling van deze lijst was aan de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (hierna: „EFSA”) opgedragen om door de lidstaten ingediende claims te beoordelen. In september 2010 heeft de Commissie echter een schorsing en herziening van de beoordelingsprocedure met betrekking tot claims inzake plantaardige stoffen aangekondigd, waarna de EFSA is opgehouden met het verwerken van deze claims. De Commissie heeft alleen de beoordelingsprocedure met betrekking tot plantaardige stoffen opgeschort, maar niet de procedure met betrekking tot andere, vergelijkbare chemische stoffen.

VSM Geneesmiddelen B.V. heeft de Commissie bij brief van 23 april 2014 verzocht om de EFSA de opdracht te geven om onverwijld de beoordeling van claims inzake in voeding gebruikte plantaardige stoffen te hervatten.

VSM Geneesmiddelen B.V. wordt aanzienlijk benadeeld door de huidige wettelijke achterstand en de onzekerheid op het gebied van gezondheidsclaims inzake in voeding gebruikte plantaardige stoffen. Een aantal bij de Europese Commissie ingediende gezondheidsclaims verwijst naar plantaardige stoffen die worden gebruikt in het gamma van producten van VSM Geneesmiddelen B.V. Hieronder bevinden zich de claims inzake brandnetel/*urtica* (claims 2346, 2498 en 2787), sint-janskruid/*hypericum perforatum* (claims 2272 en 2273), melisse (claims 3712, 3713, 2087, 2303 en 2848) en toverhazelaar/*hamamelis virginiana* (claim 3383). Geen van deze claims is tot nu door de EFSA beoordeeld en dienovereenkomstig toegevoegd aan de lijst van de Commissie overeenkomstig artikel 13 III VGC.

De verantwoordelijke Commissaris heeft rekwirante bij brief van 19 juni 2014 meegedeeld dat verschillende lidstaten en belanghebbenden bij de Commissie hun bezorgdheid hadden geuit met betrekking tot de gedifferentieerde behandeling van producten die dergelijke stoffen bevatten volgens enerzijds de wetgeving inzake gezondheidsclaims voor voedsel en anderzijds de wetgeving inzake traditionele kruidengeneesmiddelen. De Commissaris heeft rekwirante meegedeeld dat de Commissie voorsnog geen beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen zou aanvatten. De Commissie heeft enige tijd nodig om na te gaan wat de beste aanpak is.

Rekwirante acht het antwoord van de Commissaris onaanvaardbaar. Rekwirantes raadsman in deze procedure heeft de Commissaris daarom op 8 juli 2014 een tweede brief gestuurd waarin hij een termijn voor de aanvang van de beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen door de EFSA heeft gegeven die op 31 juni 2014 is verstreken. Op deze brief is geen antwoord ontvangen.

Rekwirante heeft een beroep ingesteld bij het Gerecht, waarbij zij het Gerecht verzocht te verklaren dat de Commissie onrechtmatig in gebreke is gebleven om de beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen door de EFSA aan te vatten en, subsidiair, het besluit om de beoordeling van gezondheidsclaims inzake plantaardige stoffen door de EFSA niet aan te vatten, nietig te verklaren. Het Gerecht heeft het beroep bij beschikking van 16 september 2015 in zaak T-578/14 niet-ontvankelijk verklaard. Met haar hogere voorziening vordert rekwirante dat het Hof de bovengenoemde beschikking van het Gerecht vernietigt en de in het beroep bij het Gerecht gevorderde beslissing neemt.

De bestreden beschikking bevat procedurele onregelmatigheden die rekwirantes belangen aantasten; bovendien heeft het Gerecht in bovengenoemde beschikking het Unierecht geschonden. Het Gerecht verklaarde het beroep niet-ontvankelijk, omdat i) rekwirante wettelijke termijnen niet in acht had genomen; ii) rekwirante haar procesbelang niet behoorlijk had aangetoond; iii) de overgangsmaatregelen in artikel 28 van verordening nr. 1924/2006 de exploitanten van levensmiddelenbedrijven voldoende beschermen en het vaststellen van een vaststaande lijst van toegestane gezondheidsclaims voor exploitanten van levensmiddelenbedrijven geen vaststaand voordeel zou bieden, en iv) de bepalingen van de verordening inzake gezondheidsclaims de Commissie de vrijheid geven om een tijdschema vast te stellen waarbinnen de lijst van toegestane claims moet worden aangenomen en de Commissie daarbij een ruime mate van vrijheid geniet. Deze vaststellingen van het Gerecht schenden het VWEU, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en ander Unierecht.

De Commissie geniet geen ruime mate van vrijheid met betrekking tot het moment en de wijze van haar handelen. In artikel 13, lid 3, van verordening nr. 1924/2006 staat dat de Commissie de EFSA dient te raadplegen alvorens een besluit te nemen en dat de Commissie uiterlijk op 31 januari 2010 de lijst moet hebben opgesteld. Zowel wat het raadplegen van de EFSA betreft als het uiterlijk op 31 januari 2010 vaststellen van de lijst, heeft de Commissie geen vrijheid. Het Gerecht heeft ongelijk met zijn argumenten. Aangezien lidstaten de inhoud van EU-richtlijnen binnen de bij de richtlijn gestelde termijn moeten overnemen en derhalve gebonden zijn door het Unierecht, geldt hetzelfde voor de Europese Commissie, die ook gebonden is door de bij de richtlijn gestelde termijnen. Als de niet-inachtneming van termijnen door lidstaten als een duidelijke schending van het Unierecht wordt beschouwd, geldt hetzelfde wanneer de Commissie de termijnen van de verordening inzake gezondheidsclaims niet in acht neemt.

Het Gerecht heeft ten onrechte verklaard dat exploitanten van levensmiddelenbedrijven, zoals rekwirante, door overgangsmatregelen worden beschermd. Artikel 2[7], lid 5, van de verordening verwijst rechtstreeks naar artikel 13, lid 3, van de verordening, hetgeen betekent dat aan de overgangsmatregelen ten laatste op 31 januari 2010 een einde is gekomen. Het zou nog wel te aanvaarden zijn dat deze termijn niet acht kan worden genomen en dat de overgangsmatregelen voor enkele maanden na 31 januari 2010 van toepassing zijn, maar zes jaar lang de bij wet gestelde termijnen niet in acht nemen, betekent dat de doelstellingen van de verordening inzake gezondheidsclaims zelf niet worden behaald.

Aangezien rekwirante claims heeft ingediend die zich nu bij de EFSA bevinden, is rekwirante rechtstreeks geraakt en kan zij derhalve tegen de Commissie een vordering instellen. De argumenten van het Gerecht in zaak T-296/12 zijn op deze zaak van toepassing.

Rekwirante heeft alle termijnen van artikel 265 VWEU en artikel 263 VWEU in acht genomen. Het Gerecht heeft rekwirantes grondrecht op een doeltreffende bescherming in rechte overeenkomstig het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, geschonden.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Verenigd Koninkrijk) op 3 december 2015 — Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance
Settlements/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Zaak C-646/15)

(2016/C 048/28)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciële vragen

- 1) Handelt een lidstaat in overeenstemming met de vrijheid van vestiging, de vrijheid van kapitaalverkeer of de vrijheid van dienstverrichting wanneer hij een wettelijke regeling zoals section 80 van de Taxation of Chargeable Gains Act 1992 uitvaardigt en handhaaft, volgens welke belasting wordt geheven over de niet-gerealiseerde meerwaarden van de vermogensbestanddelen van een trust wanneer de beheerders van deze trust op een bepaald tijdstip niet langer hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in de lidstaat hebben?
- 2) In de veronderstelling dat een dergelijke heffing de uitoefening van de betrokken vrijheid belemmert, kan deze belastingheffing dan worden gerechtvaardigd uit hoofde van de evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheden en is deze belastingheffing dan evenredig wanneer volgens de wettelijke regeling de trustbeheerders niet de keuzemogelijkheid hebben om de heffing uit te stellen of om in termijnen te betalen en evenmin rekening wordt gehouden met eventuele latere waardeverminderingen van de vermogensbestanddelen van de trust?
- 3) Vinden een of meer fundamentele vrijheden toepassing wanneer een lidstaat belasting heft over de niet-gerealiseerde meerwaarden van vermogensbestanddelen van een trust op het tijdstip waarop de meerderheid van de trustbeheerders niet langer hun woonplaats of gebruikelijk verblijfplaats in die lidstaat heeft?

- 4) Is een beperking van de betrokken vrijheid als gevolg van deze extheffing gerechtvaardigd door de noodzaak om een evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheden te handhaven wanneer het mogelijk was om de meerwaardebelasting alsnog te heffen over de gerealiseerde meerwaarde, doch enkel indien in de toekomst bepaalde specifieke omstandigheden zich voordeden?
- 5) Moet de evenredigheid worden beoordeeld aan de hand van de feiten van het concrete geval? Is de beperking als gevolg van een dergelijke belastingheffing met name evenredig wanneer:
- a) volgens de wettelijke regeling niet de keuzemogelijkheid bestaat om betaling van de belasting uit te stellen of om in termijnen te betalen, of geen rekening kan worden gehouden met eventuele latere waardeverminderingen van de vermogensbestanddelen van de trust na de exit,
- b) doch in de specifieke omstandigheden van de aangevochten belastingheffing de vermogensbestanddelen zijn verkocht voordat de belasting betaalbaar was en de betrokken vermogensbestanddelen niet in waarde zijn verminderd tussen de datum waarop de trust is verhuisd, en de datum van de verkoop?

Hogere voorziening ingesteld op 3 december 2015 door TV2/Danmark A/S tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/Europese Commissie

(Zaak C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Procestaal: Deens

Partijen

Rekwirante: TV2/Danmark (vertegenwoordiger: O. Kuktvedgaard, advocat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Koninkrijk Denemarken, Viasat Broadcasting UK Ltd

Conclusies

1. het bestreden arrest vernietigen voor zover de Commissie daarbij in het gelijk wordt gesteld wat de hoofdvordering van TV2 betreft; de zaak zelf afdoen en het bestreden besluit nietig verklaren voor zover daarbij is vastgesteld dat de onderzochte maatregelen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU vormen; subsidiair, de zaak in zoverre voor afdoening naar het Gerecht terugverwijzen;
2. het bestreden arrest vernietigen voor zover de Commissie daarbij in het gelijk wordt gesteld wat het tweede onderdeel van de subsidiaire vordering van TV2 betreft; de zaak zelf afdoen en het bestreden besluit nietig verklaren voor zover daarbij is geoordeeld dat de omroepbijdrage die in de jaren 1997 tot en met 2002 aan TV2 is overgedragen en door deze aan de regionale zenders is doorgegeven, aan TV2 toegekende staatssteun vormde; subsidiair, de zaak in zoverre voor afdoening naar het Gerecht terugverwijzen;
3. het bestreden arrest vernietigen voor zover TV2 daarbij wordt verwezen in haar eigen kosten en in drie vierde van de kosten van de Commissie; de Commissie verwijzen in de kosten die TV2 voor het Gerecht en het Hof zijn opgekomen; voor het geval dat de zaak naar het Gerecht wordt terugverwezen, de beslissing omtrent de kosten van het terugverwezen deel van de zaak, eveneens naar het Gerecht te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. TV2 voert aan dat het gedeelte van het bestreden arrest waarbij het eerste middel van TV2, en daarmee ook de hoofdvordering van TV2, is afgewezen, in strijd is met het begrip staatssteun zoals bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU, en dus een onjuiste rechtsopvatting bevat. Ter ondersteuning van die stelling voert TV2 de volgende argumenten aan:
 - het in het bestreden arrest besloten liggende oordeel dat de controle door de Deense rekenkamer (Rigsrevisionen) niet volstaat om te voldoen aan de vierde Altmark-voorwaarde, is gebaseerd op een strikte, letterlijke toepassing van de daarin gestelde eis van vergelijking van de kosten; dit is een onjuiste rechtsopvatting;
 - anders dan het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld, eisen de bijzondere aard van de openbare dienst-opdracht van TV2 en het met terugwerkende kracht toepassen van de Altmark-voorwaarden een teleologische toepassing van die voorwaarde; cf. het beginsel geformuleerd in het arrest van het Gerecht van 12 februari 2008, BUPA, T-289/03, Jurispr., EU:T:2008:29, enz.;
 - de periodieke controle door de Deense rekenkamer, of TV2 een uit economisch oogpunt goed beheerde onderneming was, garandeerde dat het fundamentele doel van de vierde Altmark-voorwaarde werd bereikt en volstond dus om in de bijzondere omstandigheden van de TV2-zaak en op basis van een teleologische toepassing van die voorwaarde tot de slotsom te komen dat de vierde Altmark-voorwaarde was vervuld.
2. Verder voert TV2 aan dat het gedeelte van het bestreden arrest waarin het tweede deel van de subsidiaire vordering van TV2 ten gronde is behandeld en is afgewezen, op een onjuiste rechtsopvatting berust, omdat het in strijd is met fundamentele procedurele beginselen. Ter ondersteuning van die stelling voert TV2 de volgende argumenten aan:
 - de Commissie had in haar verweerschrift verklaard dat zij het met TV2 eens was, dat de omroepbijdrage die TV2 in de periode 1997-2002 aan de regionale zenders had doorgegeven, geen aan TV2 verleende staatssteun vormde; het Gerecht heeft daardoor *ultra petita* beslist door het tweede deel van de subsidiaire vordering van TV2 ten gronde te behandelen en af te wijzen; het bestreden arrest berust dus op een onjuiste rechtsopvatting;
 - bovendien heeft het Gerecht op grond van eigen overwegingen uitspraak gedaan over de grond van de zaak; de door het Gerecht in de punten 165 tot en met 174 van het bestreden arrest weergegeven argumenten zijn op geen enkel tijdstip in de procedure door TV2 of door de Commissie aangevoerd en zijn ook niet terug te vinden in het bestreden besluit; het Gerecht heeft hiermee de grenzen van zijn legaliteitstoezicht overschreden;
 - het Gerecht heeft daarmee tevens het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie besloten liggende beginsel van hoor en wederhoor geschonden, doordat het zijn beslissing heeft gebaseerd op stellingen en argumenten, waarover geen discussie tussen de partijen heeft plaatsgevonden.
3. Ten slotte voert TV2 aan dat het gedeelte van het bestreden arrest waarin het tweede deel van de subsidiaire vordering van TV2 ten gronde is behandeld en is afgewezen (punten 165-174), op een onjuiste rechtsopvatting berust, omdat het is gebaseerd op een kennelijk onjuiste uitlegging van Deens recht en in strijd is met het begrip staatssteun als bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU. Ter ondersteuning van die stelling voert TV2 de volgende argumenten aan:

- het Gerecht neemt in beschouwing en hecht beslissend belang aan het feit dat TV2 als onderdeel van haar verplichting om programma's van de regionale zenders uit te zenden, beroep deed op de diensten van de regionale zenders in de vorm van levering van regionale programma's, en dat het doorgeven van de omroepbijdrage de tegenprestatie voor die programma's was; dit kan niet worden afgeleid uit de stukken van de zaak voor het Gerecht en is kennelijk in strijd met Deens recht; daarmee is in feite voldaan aan de juridische test die uit de punten 166, 167 en 171 van het bestreden arrest kan worden afgeleid;
- in de punten 166, 167 en 173, eerste volzin, schetst het Gerecht een hypothetisch scenario als onderdeel van de beoordeling of er sprake is van staatssteun; dit scenario was zowel ondenkbaar in de praktijk als irrelevant voor de beoordeling of er sprake is van staatssteun; van doorslaggevend belang is de realiteit in de zaak TV2, namelijk dat TV2 geen enkel economisch voordeel haalde uit doorgegeven omroepbijdrage; TV2 was naar publiek recht verplicht de omroepbijdrage door te geven aan de regionale zenders en vervulde daarmee in de praktijk haar verplichting; de beslissing van het Gerecht is dan ook in strijd het begrip staatssteun als bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU.

Hogere voorziening ingesteld op 4 december 2015 door Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 25 september 2015 in zaak T-268/10 RENV: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

(Zaak C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (vertegenwoordigers: R. Cana, advocaat, D. Abrahams, barrister, E. Mullier, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht in zaak T-268/10 RENV vernietigen;
- de litigieuze handeling nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak naar het Gerecht terugverwijzen voor uitspraak op rekwirantes' beroep tot nietigverklaring;
- verweerder verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht in zaak T-268/10 RENV, waarbij rekwirantes' beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen („ECHA”) houdende identificatie van acrylamide als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening nr. 1907/2006⁽¹⁾ inzake de registratie en de beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen overeenkomstig artikel 59 van verordening nr. 1907/2006 is verworpen.

De door rekwirantes aangevoerde middelen kunnen worden samengevat als volgt:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een onjuiste uitlegging te geven van de REACH-verordening bij de uitlegging van de definitie van „tussenstoffen” in artikel 3, punt 15, van de REACH-verordening
 - a) door de vormen van eindgebruik van de synthese in strijd met de duidelijke tekst van artikel 3, punt 15, op te vatten als een uitsluitingscriterium;
 - b) door de definitie van „tussenstoffen” uit te leggen op een wijze die strijdig is met de doelstellingen van de REACH-verordening; en
 - c) door geen onafhankelijke, maar wel een op irrelevante punten van bijlage 4 bij het ECHA richtsnoer inzake tussenproducten gebaseerde, beoordeling te maken.
2. Het Gerecht is zijn motiveringsplicht niet nagekomen door niet in te gaan op rekwirantes' argument dat artikel 2, lid 8, onder b, van de REACH-verordening geldt voor titel VII van de REACH-verordening in zijn geheel.
3. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een onjuiste uitlegging te geven van de REACH-verordening voor zover het heeft geoordeeld dat tussenstoffen niet zijn vrijgesteld van artikel 59 van de REACH-verordening.
4. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat verweerder geen kennelijke beoordelingsfout heeft begaan door geen rekening te houden met de gegevens in bijlage VX bij de REACH-verordening.
5. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de evenredigheid van de litigieuze handeling.
6. Het Gerecht is zijn motiveringsplicht niet-nagekomen door niet in te gaan op de door rekwirantes voorgestelde minder belastende maatregelen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Högsta domstolen (Zweden) op 7 december 2015 — Länsförsäkringar AB/Matek A/S

(Zaak C-654/15)

(2016/C 048/31)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Länsförsäkringar AB

Verwerende partij: A/S Matek

Prejudiciële vragen

De vragen hebben betrekking op de uitlegging en de toepassing van artikel 9, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk ⁽¹⁾

in het geval waarin een derde zonder toestemming in het economisch verkeer een teken gebruikt dat overeenstemt met een gemeenschapsmerk. [Orig. 9] De vragen luiden als volgt:

1. Is het van betekenis voor het uitsluitende recht van de merkhouders dat deze gedurende een tijdvak dat gelegen is binnen de termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de inschrijving in de Unie geen normaal gebruik van het gemeenschapsmerk heeft gemaakt voor de waren of diensten waarop de inschrijving betrekking heeft?
2. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, in welke omstandigheden en op welke wijze beïnvloedt die omstandigheid het uitsluitende recht?

⁽¹⁾ PB L 78, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 7 december 2015 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/Europese Commissie

(Zaak C-649/15 P)

(2016/C 048/32)

Procestaal: Deens

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky, T. Maxian Rusche en L. Grønfeldt, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: TV2/Danmark A/S, Koninkrijk Denemarken, Viasat Broadcasting UK Ltd

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 24 september 2015 in zaak T-674/11, TV2/Danmark A/S/Europese Commissie, vernietigen voor zover besluit 2011/839/EU ⁽¹⁾ van de Commissie van 20 april 2011 betreffende de door Denemarken ten uitvoer gelegde steunmaatregel (C 2/03) ten behoeve van TV2/Danmark daarbij nietig is verklaard voor zover in dat besluit is geoordeeld dat de reclame-inkomsten uit 1995 en 1996 staatssteun vormen;
- de derde subsidiaire vordering van verzoekster in eerste aanleg ten gronde afwijzen;
- verzoekster in eerste aanleg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het begrip „staatsmiddelen” in artikel 107, lid 1, VWEU, daaronder begrepen het begrip „zeggenschap”, onjuist uit te leggen, en bovendien zijn beslissing ontoereikend heeft gemotiveerd.

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante vooral het volgende aan:

- Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door in de punten 210 en 211 niet te aanvaarden dat alleen al omdat TV2 Reklame een overheidsbedrijf is, de middelen van TV2 Reklame staatsmiddelen zijn; daardoor heeft het Gerecht de rechtspraak betreffende het begrip staatsmiddelen van overheidsbedrijven te restrictief uitgelegd.
- Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door bij zijn beoordeling van de zeggenschap van de Staat over de middelen van TV2 Reklame en door in punt 215 bij zijn beoordeling van de zeggenschap van de Staat over de middelen van het TV2-fonds het begrip „zeggenschap” te restrictief uit te leggen.
- Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het arrest *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160, onjuist uit te leggen. Die onjuiste uitlegging speelt een centrale rol in de redenen waarom het Gerecht het litigieuze besluit nietig heeft verklaard.

(¹) PB L 340, blz. 1

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air Canada/Commissie

(Zaak T-9/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Air Canada (Quebec, Canada) (vertegenwoordigers: S. Kim, H. Bignall, J. Pheasant en T. Capel, solicitors)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Noë en N. von Lingen, vervolgens J. Bourke en S. Noë, en ten slotte A. Dawes en H. Leupold, gemachtigden, bijgestaan door G. Peretz, barrister)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die aan deze laatste is opgelegd

Dictum

- 1) Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Air Canada.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Air Canada.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Commissie(Zaak T-28/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nederland) (vertegenwoordiger: M. Smeets, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Noë, N. von Lingen en C. Giolito, vervolgens S. Noë, C. Giolito en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door B. Doherty, barrister)

Voorwerp

Verzoek strekkende, primair, tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, en subsidiair, tot verlaging van de geldboete die aan deze laatste is opgelegd

Dictum

1) Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV.

2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Koninklijke Luchtvaart Maatschappij.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Japan Airlines/Commissie(Zaak T-36/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Japan Airlines Co. Ltd, voorheen Japan Airlines International Co. Ltd (Tokyo, Japan) (vertegenwoordigers: J.-F. Bellis, K. Van Hove, advocaten, en R. Burton, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk N. von Lingen en S. Noë, vervolgens S. Noë en J. Bourke en ten slotte A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door J. Holmes, barrister)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die is opgelegd aan verzoekster en aan Japan Airlines Corp.

Dictum

- 1) *Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Japan Airlines Co. Ltd en Japan Airlines Corp.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Japan Airlines Co. Ltd.*

⁽¹⁾ PB C 80 van 12.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Cathay Pacific Airways/Commissie(Zaak T-38/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cathay Pacific Airways Ltd (Queensway, Hong Kong, China) (vertegenwoordigers: aanvankelijk D. Vaughan, QC, R. Kreisberger, barrister, B. Bär-Bouyssière, advocaat, en M. Rees, solicitor, vervolgens D. Vaughan, R. Kreisberger en M. Rees)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Noë, N. von Lingen en J. Bourke, vervolgens A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door J. Holmes, barrister)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die aan deze laatste is opgelegd

Dictum

- 1) De artikelen 2, 3 en 5 van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) worden nietig verklaard voor zover zij betrekking hebben op Cathay Pacific Airways Ltd.
- 2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Cathay Pacific Airways.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Cargolux Airlines/Commissie(Zaak T-39/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Joshua, barrister, en G. Goeteyn, solicitor, vervolgens G. Goeteyn, T. Soames, solicitor, C. Rawnsley, barrister, en E. Aliende Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk N. Khan, S. Noë en N. von Lingen, gemachtigden, aanvankelijk bijgestaan door O. Jones, vervolgens door S. Love, barristers, vervolgens N. Khan en A. Dawes, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die aan deze laatste is opgelegd

Dictum

1) *De artikelen 1 tot en met 5 van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) worden nietig verklaard voor zover zij betrekking hebben op Cargolux Airlines International SA.*

2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Cargolux Airlines International.*

⁽¹⁾ PB C 80 van 12.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Latam Airlines Group en Lan Cargo/Commissie(Zaak T-40/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Latam Airlines Group SA, voorheen Lan Airlines SA (Santiago, Chili), en Lan Cargo SA (Santiago) (vertegenwoordigers: B. Hartnett, barrister, en O. Geiss, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Noë, N. von Lingen en G. Koleva, vervolgens G. Koleva en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door G. Peretz, barrister)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: F. Florindo Gijón en M. Simm, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoeksters, en, subsidiair, tot verlaging van de geldboete die aan deze laatsten is opgelegd

Dictum

- 1) *Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Latam Airlines Group SA, voorheen Lan Airlines SA, en Lan Cargo SA.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Latam Airlines Group en Lan Cargo.*
- 3) *De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 80 van 12.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Singapore Airlines en Singapore Airlines Cargo/ Commissie

(Zaak T-43/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Singapore Airlines Ltd (Singapore, Singapore) en Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Kallaugher, J. Poitras, solicitors, J. Ruiz Calzado en É. Barbier de La Serre, advocaten, vervolgens J. Kallaugher, J. Poitras en J. Ruiz Calzado)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Noë, N. von Lingen en J. Bourke, vervolgens S. Noë, N. von Lingen en A. Dawes en ten slotte M. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door C. Brown, barrister)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: F. Florindo Gijón en M. Simm, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoeksters, en subsidiair, tot nietigverklaring of tot verlaging van de geldboete die aan deze laatsten is opgelegd

Dictum

- 1) Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Singapore Airlines Ltd en Singapore Airlines Cargo Pte Ltd.
- 2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Singapore Airlines en Singapore Airlines Cargo Pte.
- 3) De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Deutsche Lufthansa e.a./Commissie(Zaak T-46/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Deutsche Lufthansa AG (Keulen, Duitsland), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt am Main, Duitsland) en Swiss International Air Lines AG (Basel, Zwitserland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou en A. Israel, vervolgens S. Völcker en J. Orogolas, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Kellerbauer, S. Noë en N. von Lingen, vervolgens S. Noë en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door J. Anderson, barrister)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van de artikelen 1 tot en met 4 van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht)

Dictum

- 1) De artikelen 1 tot en met 4 van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) worden nietig verklaard voor zover zij betrekking hebben op Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG en Swiss International Air Lines AG.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Deutsche Lufthansa, Lufthansa Cargo en Swiss International Air Lines.

⁽¹⁾ PB C 80 van 12.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — British Airways/Commissie(Zaak T-48/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: British Airways plc (Harmondsworth, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barrister, en B. Louveaux, solicitor, vervolgens R. O'Donoghue, B. Louveaux en J. Turner, QC)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk N. Khan, S. Noë en N. von Lingen, gemachtigden, aanvankelijk bijgestaan door B. Doherty, vervolgens door A. Bates, barristers, vervolgens N. Khan en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door A. Bates)

Voorwerp

Verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) voor zover dit is gericht tot verzoekster

Dictum

1) Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover de Europese Commissie hierin, in de eerste plaats, op het standpunt stond dat British Airways plc, ten eerste, had deelgenomen aan de weigering om commissie te betalen, ten tweede, tussen 22 januari 2001 en 1 oktober 2001 inbreuk had gemaakt op artikel 101 VWEU, op artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) en op artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer en, ten derde, had deelgenomen aan inbreuken op deze bepalingen voor vrachtdiensten vanuit Hong Kong (China), Japan, India, Thailand, Singapore, Zuid-Korea en Brazilië, en, in de tweede plaats, haar een geldboete heeft opgelegd.

2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van British Airways.

⁽¹⁾ PB C 80 van 12.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — SAS Cargo Group e.a./Commissie(Zaak T-56/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Denemarken), Scandinavian Airlines System-Norway-Sweden (Stockholm, Zweden) en SAS AB (Stockholm) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Kofmann, B. Creve, advocaten, I. Forrester, QC, J. Killick en G. Forwood, barristers, vervolgens M. Kofmann, B. Creve, J. Killick en G. Forwood)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk N. von Lingen, V. Bottka en S. Noë, vervolgens V. Bottka en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door B. Doherty, barrister)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: F. Florindo Gijón en M. Simm, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht)

Dictum

- 1) *Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden en SAS AB.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van SAS Cargo Group, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden en SAS.*
- 4) *De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air France-KLM/Commissie(Zaak T-62/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Air France-KLM (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en S. Thibault-Liger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Giolito, S. Noë en N. von Lingen, gemachtigden, bijgestaan door B. Lebrun, advocaat, vervolgens C. Giolito en A. Dawes, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: F. Florindo Gijón, M. Simm en M. Balta, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek strekkende, primair, tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, en subsidiair, tot nietigverklaring van artikel 5, onder b) en d), van dit besluit, voor zover aan deze laatste hierbij een geldboete wordt opgelegd, of tot verlaging van deze geldboete

Dictum

- 1) *Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Air France-KLM.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Air France-KLM.*
- 3) *De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 95 van 26.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Air France/Commissie(Zaak T-63/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Société Air France SA (Roissy-en-France, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en S. Thibault-Liger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Giolito, S. Noë en N. von Lingen, gemachtigden, bijgestaan door B. Lebrun, advocaat, vervolgens C. Giolito en A. Dawes, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: F. Florindo Gijón, M. Simm en M. Balta, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek strekkende, primair, tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) voor zover dit is gericht tot verzoekster, en subsidiair, tot nietigverklaring van artikel 5, onder b), van dit besluit, voor zover aan deze laatste hierbij een geldboete wordt opgelegd, of tot verlaging van deze geldboete

Dictum

- 1) *Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Société Air France SA.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Société Air France.*
- 3) *De Raad van de Europese Unie draagt zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 95 van 26.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Martinair Holland/Commissie(Zaak T-67/11) ⁽¹⁾

[„Mededinging — Mededingingsregelingen — Europese luchtvrachtmarkt — Overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen met betrekking tot meerdere prijsonderdelen voor luchtvrachtdiensten (instelling van brandstoftoeslagen en veiligheidstoeslagen, weigering tot betaling van commissie over de toeslagen) — Artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland inzake luchtvervoer — Motiveringsplicht”]

(2016/C 048/45)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nederland) (vertegenwoordiger: R. Wesseling, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Noë, N. von Lingen en C. Giolito, vervolgens S. Noë, C. Giolito en A. Dawes, gemachtigden, bijgestaan door B. Doherty, barrister)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht), voor zover dit is gericht tot verzoekster, of, ten minste, tot nietigverklaring van artikel 5, onder b), van dit besluit, voor zover aan deze laatste hierbij een geldboete wordt opgelegd, of tot verlaging van deze geldboete

Dictum

- 1) Besluit C(2010) 7694 definitief van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39258 — Luchtvracht) wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op Martinair Holland NV.
- 2) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en die van Martinair Holland.

⁽¹⁾ PB C 95 van 6.3.2011.

Arrest van het Gerecht van 18 november 2015 — Einhell Germany e.a./Commissie(Zaak T-73/12) ⁽¹⁾

[„Dumping — Invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit China — Gedeeltelijke weigering van terugbetaling van de betaalde antidumpingrechten — Vaststelling van de uitvoerprijs — Aftrek van de antidumpingrechten — Aanpassing in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”]

(2016/C 048/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Einhell Germany AG (Landau an der Isar, Duitsland), Hans Einhell Nederland BV (Breda, Nederland), Einhell France SAS (Villepinte, Frankrijk), Hans Einhell Österreich GmbH (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: R. MacLean, solicitor, en A. Bochon, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Voorwerp

Vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van de besluiten K(2011) 8831 definitief, C(2011) 8825 definitief, C(2011) 8828 definitief en K(2011) 8810 definitief van de Commissie van 6 december 2011 betreffende verzoeken tot terugbetaling van de antidumpingrechten die zijn betaald over de invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit de Volksrepubliek China, en, voor het geval dat het Gerecht die besluiten nietig verklaart, een vordering tot handhaving van de gevolgen van die besluiten tot de Commissie de maatregelen heeft genomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het door het Gerecht te wijzen arrest

Dictum

- 1) Artikel 1 van de besluiten K(2011) 8831 definitief, C(2011) 8825 definitief, C(2011) 8828 definitief en K(2011) 8810 definitief van de Commissie van 6 december 2011 betreffende verzoeken tot terugbetaling van de antidumpingrechten die zijn betaald over de invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit de Volksrepubliek China, wordt nietig verklaard voor zover daarbij aan Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederland BV, Einhell France SAS en Hans Einhell Österreich GmbH geen terugbetaling wordt toegekend van de onverschuldigd betaalde antidumpingrechten die uitgaan boven de daarin vermelde bedragen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 109 van 14.4.2012.

Arrest van het Gerecht van 18 november 2015 — Nu Air Polska/Commissie

(Zaak T-75/12) ⁽¹⁾

(„Dumping — Invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit China — Gedeeltelijke weigering van terugbetaling van de betaalde antidumpingrechten — Vaststelling van de uitvoerprijs — Aftrek van de antidumpingrechten — Aanpassing in de tijd van de gevolgen van een nietigverklaring”)

(2016/C 048/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warschau, Polen) (vertegenwoordigers: R. MacLean, solicitor, en A. Bochon, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz en T. Maxian Rusche, gemachtigden)

Voorwerp

Vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van de besluiten K(2011) 8826 definitief, C(2011) 8803 definitief en K(2011) 8801 definitief van de Commissie van 6 december 2011 betreffende verzoeken tot terugbetaling van de antidumpingrechten die zijn betaald over de invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit de Volksrepubliek China, en, voor het geval dat het Gerecht die besluiten nietig verklaart, een vordering tot handhaving van de gevolgen van die besluiten tot de Commissie de maatregelen heeft genomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het door het Gerecht te wijzen arrest

Dictum

- 1) Artikel 1 van de besluiten K(2011) 8826 definitief, C(2011) 8803 definitief en K(2011) 8801 definitief van de Commissie van 6 december 2011 betreffende verzoeken tot terugbetaling van de antidumpingrechten die zijn betaald over de invoer van bepaalde compressoren van oorsprong uit de Volksrepubliek China, wordt nietig verklaard voor zover daarbij aan Nu Air Polska sp. z o.o. geen terugbetaling wordt toegekend van de onverschuldigd betaalde antidumpingrechten die uitgaan boven de daarin vermelde bedragen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 118 van 21.4.2012.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — VTZ e.a./Raad

(Zaak T-108/13) (¹)

(„Dumping — Invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van staal, van oorsprong uit Rusland — Definitief antidumpingrecht — Betrokken product”)

(2016/C 048/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusland); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusland); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusland); Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusland) (vertegenwoordigers: J.-F. Bellis, F. Di Gianni en G. Coppo, advocaten)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Boelaert en B. Driessen, gemachtigden, bijgestaan door aanvankelijk G. Berrisch, advocaat, en B. Byrne, solicitor, vervolgens door B. Byrne en ten slotte door E. McGovern, barrister)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-F. Brakeland, B.-R. Killmann en A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden); ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava Kunčice, Tsjechische Republiek); Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Duitsland); Dalmine SpA (Dalmine, Italië); Productos Tubulares, SA (Valle de Trápaga, Spanje); Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Duitsland); ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Roumenië); Silcotub SA (Zalău, Roumenië); Tubos Reunidos Industrial, SL (Amurrio, Spanje); V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Duitsland); V & M France (Boulogne-Billancourt, Frankrijk); Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Frankrijk); en voestalpine Tubular GmbH & Co. KG (Kindberg, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: S. Gubel, advocaat, en B. O'Connor, solicitor)

Voorwerp

Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1269/2012 van de Raad van 21 december 2012 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 585/2012 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op bepaalde naadloze buizen en pijpen, van ijzer of van staal, van oorsprong uit onder meer Rusland, naar aanleiding van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek op grond van artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 1225/2009 (PB L 357, blz. 1)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) en Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) zullen hun eigen kosten alsook die van de Raad van de Europese Unie en ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Benteler Steel/Tube GmbH, Dalmine SpA, Productos Tubulares, SA, Rohrwerk Maxhütte GmbH, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Silcotub SA, Tubos Reunidos Industrial, SL, V & M Deutschland GmbH, V & M France, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France en voestalpine Tubular GmbH & Co. KG dragen.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 114 van 20.4.2013.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Griekenland/Commissie

(Zaak T-241/13) ⁽¹⁾

[„EOGFL — Afdeling „Garantie” — ELGF en Elfpo — Aan financiering onttrokken uitgaven — Rundvlees — Schapen- en geitenvlees — Tabak — Artikel 69 van verordening (EG) nr. 1782/2003 — Artikel 31, lid 2, van verordening (EG) nr. 1290/2005 — Artikel 23, lid 1, van verordening (EG) nr. 796/2004”]

(2016/C 048/49)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: I. Chalkias, S. Papaïoannou en A. Vasilopoulou, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Marcoulli en D. Triantafyllou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van de Commissie van 26 februari 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) (PB L 67, blz. 20), voor zover daarbij bepaalde door de Helleense Republiek verrichte uitgaven worden uitgesloten

Dictum

- 1) Uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van de Commissie van 26 februari 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), wordt nietig verklaard voor zover daarbij bepaalde door de Helleense Republiek in de tabakssector voor het aanvraagjaar 2006 verrichte uitgaven worden uitgesloten.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie en de Helleense Republiek worden verwezen in hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Perfetti Van Melle/BHIM (DAISY en MARGARITAS)

(Gevoegde zaken T-381/13 en T-382/13) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerken DAISY en MARGARITAS — Absolute weigeringsgronden — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Geen beschrijvend karakter — Onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/50)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italië) (vertegenwoordiger: P. Testa, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Voorwerp

Beroepen tegen de twee beslissingen van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 10 april 2013 (zaak R 427/2012-1 respectievelijk zaak R 430/2012-1) inzake aanvragen tot inschrijving van het woordteken DAISY respectievelijk het woordteken MARGARITAS als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) De twee beslissingen van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 10 april 2013 (zaak R 427/2012-1 respectievelijk zaak R 430/2012-1) worden vernietigd voor zover daarbij de aanvragen tot inschrijving van het woordteken DAISY respectievelijk het woordteken MARGARITA als gemeenschapsmerk zijn afgewezen voor de volgende waren: „suikerwerk, banketbakkerswaren, suikergoed, zachte karamels, marshmallow, caramels, kauwgom, gelatine (suikerwerk), drop, lolly's, toffees, pastilles, suiker, chocolade, cacao”.
- 2) Het BHIM wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 274 van 21.9.2013.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Perfetti Van Melle Benelux/BHIM —
Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE)

(Zaak T-491/13) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk TRIDENT PURE — Oudere gemeenschaps-, nationale, internationale en Benelux-woord- en -beeldmerken PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH en mentos PURE WHITE — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nederland) (vertegenwoordigers: P. Perani, G. Ghisletti en F. Braga, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. Haak, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 9 juli 2013 (zaak R 06/2012-4) inzake een oppositieprocedure tussen Perfetti Van Melle Benelux BV en Kraft Foods Global Brands LLC

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Perfetti Van Melle Benelux BV wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 344 van 23.11.2013.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Chart/EDEO

(Zaak T-138/14) ⁽¹⁾

(„Niet-contractuele aansprakelijkheid — Plaatselijk functionaris, tewerkgesteld bij de delegatie van de Unie in Egypte — Einde van de overeenkomst — Verzuim van de delegatie om aan het Egyptische socialezekerheidsorgaan het certificaat van uitdiensttreding van de functionaris te verstrekken en om nadien de situatie van die functionaris in dit verband te regulariseren — Verjaring — Aanhoudende schade — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Beginsel van behoorlijk bestuur — Redelijke termijn — Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten — Voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten toekent — Zekere schade — Causaal verband”)

(2016/C 048/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Randa Chart (Sint-Lambrechts-Woluwe, België) (vertegenwoordigers: T. Bontinck en A. Guillerme, advocaten)

Verwerende partij: Europese dienst voor extern optreden (EDEO) (vertegenwoordigers: S. Marquardt en M. Silva, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep strekkende tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden ten gevolge van het verzuim van de delegatie van de Europese Unie in Caïro (Egypte) om, na haar ontslag, haar certificaat van uitdiensttreding aan het Egyptische socialezekerheidsorgaan te verstrekken en nadien haar situatie in dit verband te regulariseren

Dictum

- 1) De Europese dienst voor extern optreden (EDEO) wordt veroordeeld tot betaling aan Randa Chart van een schadevergoeding van 25 000 EUR.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Chart draagt twee tiende van haar eigen kosten en twee tiende van de kosten van de EDEO.
- 4) De EDEO draagt acht tiende van zijn eigen kosten en acht tiende van de kosten van Chart.

⁽¹⁾ PB C 159 van 26.5.2014.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — CareAbout/BHIM — Florido Rodríguez (Kerashot)

(Zaak T-356/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Kerashot — Ouder nationaal beeldmerk K KERASOL — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Gedeeltelijke weigering van inschrijving door de kamer van beroep”]

(2016/C 048/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier en A. Kramer, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Palmero Cabezas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: José Luis Florido Rodríguez (Sevilla, Spanje)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 24 maart 2014 (zaak R 1569/2013-4) inzake een oppositieprocedure tussen José Luis Florido Rodríguez en CareAbout GmbH

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) CareAbout GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 253 van 4.8.2014.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Zweden/Commissie

(Zaak T-521/14) ⁽¹⁾

[„Verordening (EU) nr. 528/2012 — Biociden — Beroep wegens nalaten — Specificatie van de wetenschappelijke criteria voor de bepaling van hormoonontregelende eigenschappen — Verzuim van de Commissie om gedelegeerde handelingen vast te stellen — Verplichting tot handelen”]

(2016/C 048/54)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: A. Falk, K. Sparrman en L. Swedenborg, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Kukovec, gemachtigde, bijgestaan door M. Johansson, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordigers: C. Thorning en N. Lyshøj, gemachtigden); Franse Republiek (vertegenwoordigers: D. Colas en S. Ghiandoni, gemachtigden); Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Bulterman en M. Noort, vervolgens M. Bulterman en C. Schillemans, gemachtigden); Republiek Finland (vertegenwoordiger: H. Leppo, gemachtigde); Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Neergaard en P. Schonard, gemachtigden) en Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Moore en A. Norberg, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot vaststelling dat de Commissie ten onrechte heeft verzuimd gedelegeerde handelingen vast te stellen ter zake van de wetenschappelijke criteria voor de bepaling van hormoonontregelende eigenschappen

Dictum

- 1) Door te verzuimen gedelegeerde handelingen vast te stellen ter zake van de wetenschappelijke criteria voor de bepaling van hormoonontregelende eigenschappen, is de Europese Commissie de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 3, eerste alinea, van verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden.

- 2) De Commissie draagt haar eigen kosten en die van het Koninkrijk Zweden.
- 3) Het Koninkrijk Denemarken, de Franse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Finland, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 431 van 1.12.2014.

Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — Shoe Branding Europe/BHIM (Parallele strepen op de mouwen van een shirt)

(Zaak T-63/15) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsmerk dat bestaat in twee parallelle strepen op de lange mouwen van een shirt — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/55)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, België) (vertegenwoordiger: J. Løje, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Geroulakos, vervolgens D. Gája, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 3 december 2014 (zaak R 2560/2013-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van een teken dat bestaat in twee parallelle strepen op de mouwen van een shirt als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Shoe Branding Europe BVBA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 107 van 30.3.2015.

Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — Shoe Branding Europe/BHIM (Parallele strepen op een broek)

(Zaak T-64/15) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsmerk dat bestaat in twee parallelle strepen op een broek — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/56)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, België) (vertegenwoordiger: J. Løje, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Geroulakos, vervolgens D. Gája, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 3 december 2014 (zaak R 2563/2013-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van een teken dat bestaat in twee parallelle strepen op een broek als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Shoe Branding Europe BVBA wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 107 van 30.3.2015.

Arrest van het Gerecht van 16 december 2015 — Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien/BHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Zaak T-128/15) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk RED RIDING HOOD — Ouder nationaal en internationaal woordmerk ROTKÄPPCHEN — Relatieve weigeringsgrond — Geen verwarringsgevaar — Geen overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 048/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Freiburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Berlit, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: J. Lewis en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënt voor het Gerecht: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Spanje) (vertegenwoordiger: E. Valentín Prades, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 28 januari 2015 (zaak R 1012/2014-4) inzake een oppositieprocedure tussen Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH en Alberto Ruiz Moncayo

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 171 van 26.5.2015.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 7 december 2015 — POA/Commissie
(Zaak T-584/15 R)**

**(„Kort geding — Bekendmaking van een aanvraag tot inschrijving van een beschermde
oorsprongsbenaming — „Halloumi” of „Hellim” — Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging —
Ontbreken van spoedeisendheid”)**

(2016/C 048/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Cyprus) (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Lewis en J. Guillem Carrau, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging van de handeling van de Commissie van 28 juli 2015 met als opschrift „Bekendmaking van een aanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen” (PB C 246, blz. 9)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 4 december 2015 — E-Control/ACER
(Zaak T-671/15 R)**

**(„Kort geding — Advies betreffende de verenigbaarheid van de besluiten van de nationale regulerende
instanties houdende goedkeuring van de methoden voor de toewijzing van grensoverschrijdende
transmissiecapaciteit voor elektriciteit — Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging — Schending
van de vormvoorschriften — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2016/C 048/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: F. Schuhmacher, advocaat)

Verwerende partij: Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van advies nr. 9/2015 van het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators van 23 september 2015, betreffende de verenigbaarheid van de besluiten van de nationale regulerende instanties houdende goedkeuring van de methoden voor de toewijzing van grensoverschrijdende transmissiecapaciteit in Centraal- en Oost-Europa met verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1228/2003 (PB 2009, L 211, blz. 15), en met de in bijlage 1 bij deze verordening opgenomen richtsnoeren voor congestiebeheer en toewijzing van beschikbare overdrachtcapaciteit van interconnecties tussen nationale systemen

Dictum

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep ingesteld op 23 oktober 2015 — Frank/Commissie

(Zaak T-603/15)

(2016/C 048/60)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Regine Frank (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordiger: W. Trautner, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Het bij brief van 5 juni 2015 meegedeelde besluit om verzoek nr. 680151 — QUASIMODO van verzoekende partij op het eerste niveau niet positief te beoordelen en geen toelating te verlenen tot toetsing ervan op het tweede niveau, nietig verklaren;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekende partij komt met het onderhavige beroep op tegen het stilzwijgende besluit van de Commissie tot afwijzing van de administratieve klacht tegen het besluit van het ERCEA van 5 juni 2015 waarbij verzoek nr. 680151 — QUASIMODO van verzoekende partij, dat is ingediend in het kader van de oproep tot indiening van verzoeken en aanverwante activiteiten overeenkomstig het ERC-arbeidsprogramma 2015 van het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020) — „horizon 2020”, niet positief is beoordeeld en geen toelating is verleend tot toetsing ervan op het tweede niveau.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het transparantiebeginsel

Verzoekende partij betoogt dat het handelen van het ERCEA in meerdere opzichten het transparantiebeginsel schendt. De berekeningsgrondslagen waren niet vermeld in de „Guidelines for Applicants”, noch op duidelijke wijze uiteengezet in het besluit van 5 juni 2015.

2. Tweede middel: schending van het gelijkheidsbeginsel

Voorts wordt aangevoerd dat de Commissie eveneens het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden door niet-gedifferentieerde evaluaties en aanvallen op de wetenschappelijke reputatie van verzoekende partij.

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Psara/Parlement

(Zaak T-639/15)

(2016/C 048/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Maria Psara (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8602 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 waarbij verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die betrekking hebben op informatie over reiskosten, verblijfskosten, algemene onkostenvergoedingen en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, is afgewezen, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniërende partijen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet worden beschermd door de communautaire regelgeving;
2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd ondanks het feit dat aan de voorwaarden voor openbaarmaking was voldaan;
3. Derde middel: schending van de algemene verplichting, ingevolge de artikelen 2 en 4 van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001, om elk individueel document te onderzoeken;

4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang te verschaffen tot de gevraagde documenten niet gerechtvaardigd was;
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster is ingegaan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Kristan/Parlement

(Zaak T-640/15)

(2016/C 048/62)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenië) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8656 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 waarbij verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die betrekking hebben op informatie over reiskosten, verblijfskosten, algemene onkostenvergoedingen en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, is afgewezen, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniërende partijen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (⁽¹⁾) juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (⁽²⁾), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet worden beschermd door de communautaire regelgeving;
2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd ondanks het feit dat aan de voorwaarden voor openbaarmaking was voldaan;

3. Derde middel: schending van de algemene verplichting, ingevolge de artikelen 2 en 4 van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001, om elk individueel document te onderzoeken;
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang te verschaffen tot de gevraagde documenten niet gerechtvaardigd was;
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster is ingegaan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Malle/Parlement

(Zaak T-641/15)

(2016/C 048/63)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tanja Malle (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8324 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 waarbij verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die betrekking hebben op informatie over reiskosten, verblijfskosten, algemene onkostenvergoedingen en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, is afgewezen, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniërende partijen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet worden beschermd door de communautaire regelgeving;

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd ondanks het feit dat aan de voorwaarden voor openbaarmaking was voldaan;
3. Derde middel: schending van de algemene verplichting, ingevolge de artikelen 2 en 4 van verordening nr. 1049/2001 juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001, om elk individueel document te onderzoeken;
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang te verschaffen tot de gevraagde documenten niet gerechtvaardigd was;
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster is ingegaan.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Cieśla/Parlement

(Zaak T-642/15)

(2016/C 048/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Wojciech Cieśla (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8463 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Dahllof/Parlement

(Zaak T-643/15)

(2016/C 048/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij:: Staffan Dahllof (Kastrup, Denemarken) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8678 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Reuter/Parlement

(Zaak T-644/15)

(2016/C 048/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Delphine Reuter (Brussel, België) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8627 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlement

(Zaak T-645/15)

(2016/C 048/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8682 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Karanikas/Parlement

(Zaak T-646/15)

(2016/C 048/68)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Harry Karanikas (Chalandri, Griekenland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8594 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Boros/Parlement

(Zaak T-647/15)

(2016/C 048/69)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Crina Boros (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8554 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/
Parlement**

(Zaak T-648/15)

(2016/C 048/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8361 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Toth/Parlement

(Zaak T-649/15)

(2016/C 048/71)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Balazs Toth (Boedapest, Hongarije) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8490 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Knus-Galán/Parlement

(Zaak T-650/15)

(2016/C 048/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Minna Knus-Galán (Helsinki, Finland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8551 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Tchobanov/Parlement

(Zaak T-651/15)

(2016/C 048/73)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Atanas Tchobanov (Le Plessis Robinson, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8659 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Mulvad/Parlement

(Zaak T-653/15)

(2016/C 048/74)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nils Mulvad (Risskov, Denemarken) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8732 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — České centrum pro investigativní žurnalistiku/Parlement

(Zaak T-654/15)

(2016/C 048/75)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8681 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — van der Parre/Parlement

(Zaak T-655/15)

(2016/C 048/76)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hugo van der Parre (Huizen, Nederland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8334 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baggi/Parlement

(Zaak T-656/15)

(2016/C 048/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Guia Baggi (Florence, Italië) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8552 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Boros/Parlement

(Zaak T-657/15)

(2016/C 048/78)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Crina Boros (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8553 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — García Rey/Parlement

(Zaak T-658/15)

(2016/C 048/79)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marcos García Rey (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8661 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Hunter/Parlement

(Zaak T-659/15)

(2016/C 048/80)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Mark Lee Hunter (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8684 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Clerix/Parlement

(Zaak T-660/15)

(2016/C 048/81)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Kristof Clerix (Brussel, België) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8327 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Araujo/Parlement

(Zaak T-661/15)

(2016/C 048/82)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Rui Araujo (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8663 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Delić/Parlement

(Zaak T-662/15)

(2016/C 048/83)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Anuška Delić (Ljubljana, Slovenië) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8344 C van het Europees Parlement van 14 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/
Parlement**

(Zaak T-663/15)

(2016/C 048/84)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8360 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Borg/Parlement

(Zaak T-664/15)

(2016/C 048/85)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Jacob Borg (St. Julian's, Malta) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8486 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica/
Parlement**

(Zaak T-665/15)

(2016/C 048/86)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Letland) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8305 C van het Europees Parlement van 15 september 2015 houdende afwijzing van verzoekers confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoeker en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 ⁽²⁾, aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoeker heeft geantwoord.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

(²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 november 2015 — Bačelić/Parlement

(Zaak T-666/15)

(2016/C 048/87)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Matilda Bačelić (Zagreb, Kroatië) (vertegenwoordiger: N. Pirc Musar, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- besluit A(2015)8672 C van het Europees Parlement van 16 september 2015 houdende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten die informatie bevatten over reiskosten, dagvergoedingen, vergoedingen voor algemene uitgaven en kosten voor personeelsvoorziening van leden van het Europees Parlement, nietig verklaren;
- het Parlement overeenkomstig de artikelen 134 en 140 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten van verzoekster en in die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001 (¹), gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001 (²), aangezien de gevraagde persoonsgegevens niet beschermd zijn op grond van het Unierecht.

2. Tweede middel: schending van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 1049/2001, gelezen in samenhang met artikel 8, onder b), van verordening nr. 45/2001, aangezien de toegang tot de gevraagde informatie werd geweigerd, hoewel de voorwaarden voor openbaarmaking waren vervuld.
3. Derde middel: schending van de in de artikelen 2 en 4, juncto artikel 6, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde algemene verplichting om ieder document afzonderlijk te onderzoeken.
4. Vierde middel: schending van artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001, aangezien de weigering om gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten te verlenen, niet gerechtvaardigd was.
5. Vijfde middel: schending van de in de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 neergelegde motiveringsplicht, aangezien het Parlement niet op alle argumenten van verzoekster heeft geantwoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 9 oktober 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann e.a./ECHA

(Zaak T-669/15)

(2016/C 048/88)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlijn, Duitsland), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Duitsland), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Duitsland), Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: K. Van Maldegem, M. Grunchar, advocaten, en P. Sellar, Solicitor)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA)

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen met betrekking tot de opname van de vennootschap BASF op de in artikel 95 van verordening (EU) nr. 528/2012 ⁽¹⁾ bedoelde lijst van actieve stoffen en leveranciers nietig verklaren; en
- ECHA verwijzen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters betogen dat ECHA het recht onjuist heeft toegepast door toe te staan dat een vennootschap met betrekking tot een bepaalde stof werd opgenomen in de in artikel 95 van verordening (EU) nr. 528/2012 bedoelde lijst. Voor de onjuiste toepassing door ECHA worden drie middelen aangevoerd.

1. Eerste middel: ECHA heeft de regels ten aanzien van het vereiste dat het bedrijf een compleet dossier krachtens artikel 95, lid 1, van verordening (EU) moet indienen, onjuist toegepast.
2. Tweede middel: ECHA heeft vennootschappen die zich dezelfde situatie bevonden, verschillend behandeld.
3. Derde middel: ECHA heeft er, in strijd met de vereisten van verordening (EU) nr. 528/2012, niet voor gezorgd dat er een gelijk speelveld ontstaat tussen de vennootschappen die hebben deelgenomen aan het herbeoordelingsprogramma voor de bepaalde stof, en diegene die hebben „meegelift”.

(¹) Verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden (PB L 167, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 november 2015 — Freistaat Bayern/Commissie

(Zaak T-683/15)

(2016/C 048/89)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Freistaat Bayern (vertegenwoordigers: U. Soltész en H. Weiß, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Artikel 1 van het bestreden besluit nietig verklaren voor zover hierin wordt vastgesteld dat Duitsland, voor de in Freistaat Bayern uitgevoerde melkqualiteitstests, in strijd met artikel 108, lid 3, VWEU aan de in Bayern betrokken melkveebedrijven staatssteun heeft verleend die sinds 1 januari 2007 onverenigbaar is met de interne markt;
- de artikelen 2 tot en met 4 van het bestreden besluit nietig verklaren, voor zover hierin ten aanzien van de in Freistaat Bayern betrokken melkveebedrijven de terugvordering wordt bevolen van de staatssteun vermeerderd met rente;
- de Commissie verwijzen in de kosten van verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het beroep vordert verzoekende partij gedeeltelijke nietigverklaring van besluit C (2015) 6295 final van de Commissie van 18 september 2015 inzake de door Duitsland verleende staatssteun voor melkqualiteitstests in het kader van de wet melk en vetten — SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 [2012/NN]).

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 108, lid 2, VWEU, en van de artikelen 6, lid 1, en 24, lid 1, van verordening (EU) 2015/1589 (¹)

In het kader van het eerste middel wordt gesteld dat de beweerde staatssteun, uit de algemene begroting van het Land, niet het voorwerp was van het besluit tot inleiding van de procedure.

2. Tweede middel: geen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU

Volgens verzoekende partij hebben de melkerijen in verband met de financiering van de melkqualiteitstests geen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU ontvangen, omdat aan hen geen selectief voordeel werd verleend.

3. Derde middel (subsidiar): geen schending van de kennisgevingsverplichting

Verzoekende partij betoogt dat de maatregelen dienen te worden beschouwd als „bestaande steun”. De terugvordering schendt bijgevolg artikel 108, leden 1 en 3, VWEU en artikel 14 van verordening (EU) 2015/1589.

4. Vierde middel (subsidiar): ten onrechte werd geweigerd de staatssteun overeenkomstig artikel 107, lid 3, VWEU verenigbaar met de interne markt te verklaren

5. Vijfde middel (subsidiar): het gelasten van de terugvordering van de staatssteun maakt inbreuk op het beginsel van gewettigd vertrouwen

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB L 248, blz. 9).

**Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Zaak T-686/15)

(2016/C 048/90)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Manresa Medina en J. Manresa Medina, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Zwitserland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk in rood en wit met de wordelementen „Cremcaffé by Julius Meinl” — gemeenschapsmerk nr. 11 406 915

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 29 september 2015 in zaak R 2517/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vaststelling dat het bewijs van het gebruik van gemeenschapsmerk nr. 2 423 705 is geleverd voor klasse 30 en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 406 915 onverenigbaar is met gemeenschapsmerk nr. 2 423 705;
- verwijzing van het BHIM en van eventuele andere verwerende partijen in alle kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- onjuiste uitlegging van artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

**Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)****(Zaak T-687/15)**

(2016/C 048/91)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Manresa Medina en J. Manresa Medina, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Zwitserland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk in rood en wit met de wordelementen „Cremcaffé by Julius Meinl” — gemeenschapsmerk nr. 11 406 816

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 29 september 2015 in zaak R 2757/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;

- vaststelling dat het bewijs van het gebruik van gemeenschapsmerk nr. 2 423 705 is geleverd voor klasse 30 en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 406 816 onverenigbaar is met gemeenschapsmerk nr. 2 423 705;
- verwijzing van het BHIM en van eventuele andere verwerende partijen in alle kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- onjuiste uitlegging van artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Zaak T-689/15)

(2016/C 048/92)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Manresa Medina en J. Manresa Medina, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Zwitserland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk in rood en wit met de woordelijken „Cremcaffé by Julius Meinl” — gemeenschapsmerk nr. 11 406 899

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 28 september 2015 in zaak R 2491/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vaststelling dat het bewijs van het gebruik van gemeenschapsmerk nr. 2 423 705 is geleverd voor klasse 30 en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 406 899 onverenigbaar is met gemeenschapsmerk nr. 2 423 705;
- verwijzing van het BHIM en van eventuele andere verwerende partijen in alle kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- onjuiste uitlegging van artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI (Cremcaffé)**(Zaak T-690/15)**

(2016/C 048/93)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Manresa Medina en J. Manresa Medina, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Zwitserland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk in rood en wit met het wordelement „Cremcaffé” — gemeenschapsmerk nr. 11 407 021

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 29 september 2015 in zaak R 2586/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vaststelling dat het bewijs van het gebruik van gemeenschapsmerk nr. 2 423 705 is geleverd voor klasse 30 en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 407 021 onverenigbaar is met gemeenschapsmerk nr. 2 423 705;
- verwijzing van het BHIM en van eventuele andere verwerende partijen in alle kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- onjuiste uitlegging van artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.
-

**Beroep ingesteld op 29 november 2015 — Marcas Costa Brava/BHIM — Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Zaak T-691/15)

(2016/C 048/94)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Manresa Medina en J. Manresa Medina, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Zwitserland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de wordelementen „Cremcaffé by Julius Meinl” — gemeenschapsmerk nr. 11 406 782

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 29 september 2015 in zaak R 2756/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vaststelling dat het bewijs van het gebruik van gemeenschapsmerk nr. 2 423 705 is geleverd voor klasse 30 en dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 11 406 782 onverenigbaar is met gemeenschapsmerk nr. 2 423 705;
- verwijzing van het BHIM en van eventuele andere verwerende partijen in alle kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

- onjuiste uitlegging van artikel 15, lid 1, artikel 15, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Groupe Go Sport/BHIM — Design Go (GO SPORT)

(Zaak T-703/15)

(2016/C 048/95)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Groupe Go Sport (Sassenage, Frankrijk) (vertegenwoordigers: G. Arbant en E. Henry-Mayer, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Design Go Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „GO SPORT” — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5 144 811

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 22 september 2015 in zaak R 569/2015-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- ontvankelijkverklaring van beroep R 569/2015-2;
- terugverwijzing van de zaak naar de kamer van beroep;
- verwijzing van het BHIM in zijn eigen kosten en in die van verzoekster.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 60 van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 49, lid 1, van verordening nr. 2868/95.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Aer Lingus/Commissie

(Zaak T-101/13) ⁽¹⁾

(2016/C 048/96)

Procestaal: Engels

De president van de Negende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 101 van 6.4.2013.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-45/11) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2009 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Weigering van bevordering — Afdoening zonder beslissing)

(2016/C 048/97)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en T. Gilliams, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over 2009, voor zover hem daarbij geen A of B+ wordt verleend en hij niet wordt voorgedragen voor bevordering naar de functie D

Dictum

- 1) Het besluit van het beroepscomité van de Europese Investeringsbank van 22 september 2010 wordt nietig verklaard.
- 2) Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan over de vordering tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport over 2009, van het besluit van 25 maart 2010, van de weigering van bevordering en van „alle daarmee verbonden, daarop volgende en daaraan voorafgaande handelingen”.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.

⁽¹⁾ PB C 186 van 25.6.2011, blz. 35.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-37/12) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Psychisch geweld — Onderzoeksprocedure — Rapport van het onderzoekscomité — Onjuiste definitie van psychisch geweld — Besluit van de president van de EIB om geen gevolg te geven aan de klacht — Nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)

(2016/C 048/98)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en T. Gilliams, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van, ten eerste, de brief van de president van de EIB waarbij hij na het advies van het panel „Dignity at work” te hebben ingewonnen verzoekers klacht wegens psychisch geweld heeft afgewezen en, ten tweede, van de conclusies van dat panel, voor zover het de feiten van psychisch geweld niet heeft vastgesteld

Dictum

- 1) *Het besluit van 20 december 2011 waarbij de president van de Europese Investeringsbank de door De Nicola wegens psychisch geweld ingediende klacht heeft afgewezen, wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.*

⁽¹⁾ PB C 184 van 23.6.2012, blz. 24.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-82/12) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Nieuw beoordelingsrapport over 2007 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Weigering van bevordering — Afdoening zonder beslissing)

(2016/C 048/99)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en F. Martin, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van het beroepscomité tot afwijzing van het bezwaar dat verzoeker tegen het resultaat van de tweede algehele beoordeling van zijn prestaties gedurende 2007 had ingediend

Dictum

- 1) *Het besluit van het beroepscomité van de Europese Investeringsbank van 15 februari 2012 wordt nietig verklaard.*
- 2) *Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan over de vordering tot nietigverklaring van het nieuwe beoordelingsrapport over 2007.*
- 3) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 4) *De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.*

⁽¹⁾ PB C 319 van 20.10.2012, blz. 18.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-55/13) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2011 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Afdoening zonder beslissing)

(2016/C 048/100)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en F. Martin, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het rapport waarin verzoekers prestaties over 2011 worden beoordeeld

Dictum

- 1) Het besluit van het beroepscomité van de Europese Investeringsbank van 18 december 2012 wordt nietig verklaard.
- 2) Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan over de vordering tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport over 2011 en van alle daarmee verbonden, daarop volgende en daaraan voorafgaande handelingen.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.

⁽¹⁾ PB C 226 van 3.8.2013, blz. 26.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-104/13)

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Psychisch geweld — Onderzoeksprocedure — Rapport van het onderzoekscomité — Onjuiste definitie van psychisch geweld — Besluit van de president van de EIB om geen gevolg te geven aan de klacht — Nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)

(2016/C 048/101)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en F. Martin, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van, enerzijds, de brief van de president van de EIB waarbij hij, ten eerste, geen enkele maatregel heeft getroffen voor het psychisch geweld dat verzoeker sinds 20 jaar zou ondergaan, ten tweede, alle gelaakte feit heeft gerechtvaardigd en, ten derde, hem verplicht om met een „mentor” en een „business partner” te werken alsmede, anderzijds, het advies van het panel „Dignity at work” van 14 maart 2013

Dictum

- 1) *Het besluit van 29 april 2013 waarbij de president van de Europese Investeringsbank de klacht wegens psychisch geweld van De Nicola heeft afgewezen wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.*

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 — De Nicola/EIB

(Zaak F-9/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2012 — Onwettigheid van het besluit van het beroepscomité — Afdoening zonder beslissing)

(2016/C 048/102)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en F. Martin, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om, ten eerste, nietigverklaring van het rapport over verzoekers prestaties over 2012, voor zover het de onderdelen „beoordeling”, „evaluatie” en „vaststelling van de doelstellingen voor 2013” betreft en voor zover hij daarbij niet is voorgedragen voor bevordering naar de functie D, ten tweede, nietigverklaring of niet-toepasselijk verklaring van nota nr. 722 aan het personeel van 5 december 2012 alsmede van de gids voor de procedure voor de beoordeling van het personeel 2012 en, ten derde, vaststelling van het bestaan van psychisch geweld jegens verzoeker. Ten slotte vraagt hij om de EIB te veroordelen tot betaling van een vergoeding voor zijn materiële en immateriële schade.

Dictum

- 1) *Het besluit van het beroepscomité van de Europese Investeringsbank van 23 oktober 2013 wordt nietig verklaard.*

- 2) Er behoeft geen uitspraak te worden gedaan over de vordering tot nietigverklaring van het beoordelingsrapport over 2012 en van alle daarmee verbonden, daarop volgende en daaraan voorafgaande handelingen.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) De Europese Investeringsbank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Nicola.

⁽¹⁾ PB C 212 van 7.7.2014, blz. 44.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 17 december 2015 — Bowles/ECB

(Zaak F-94/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de ECB — Leden van het personeelscomité — Bezoldiging — Salaris — Extra salarisverhoging — Voorwaarde om in aanmerking te komen)

(2016/C 048/103)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Carlos Bowles (Frankfurt-am-Main, Duitsland) (vertegenwoordigers: L. Levi en M. Vandenbussche, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: E. Carlini, S. Camilleri en M. López Torres, gemachtigden, B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de directie van de ECB om verzoeker in het kader van de procedure voor de jaarlijkse herziening van salarissen en bonussen voor 2014 geen „ESV” (extra salarisverhoging) te geven

Dictum

- 1) Het besluit van de directie van de Europese Centrale Bank van 25 februari 2014 om Bowles voor 2014 geen extra salarisverhoging te geven wordt nietig verklaard.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Centrale Bank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van Bowles.

⁽¹⁾ PB C 7 van 12.1.2015, blz. 49.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 17 december 2015 — Seigneur/ECB

(Zaak F-95/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van de ECB — Leden van het personeelscomité — Bezoldiging — Salaris — Extra salarisverhoging — Voorwaarde om in aanmerking te komen)

(2016/C 048/104)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Olivier Seigneur (Frankfurt-am-Main, Duitsland) (vertegenwoordigers: L. Levi en M. Vandenbussche, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank (vertegenwoordigers: E. Carlini, D. Camilleri Podestà en M. López Torres, gemachtigden, B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de directie van de ECB om verzoeker in het kader van de procedure voor de jaarlijkse herziening van de salarissen en bonussen voor 2014 geen extra salarisverhoging te geven

Dictum

- 1) *Het besluit van de directie van de Europese Centrale Bank van 25 februari 2014 om Seigneur voor 2014 geen extra salarisverhoging te geven wordt nietig verklaard.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Centrale Bank draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van Seigneur.*

⁽¹⁾ PB C 421 van 24.11.2014, blz. 63.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 15 december 2015 — Clarke, Dickmanns en Papatthasiou/BHIM

(Gevoegde zaken F-101/14, F-102/14 en F-103/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Tijdelijk functionarissen — Personeel van het BHIM — Overeenkomst voor bepaalde tijd met een opzeggingsclausule — Clausule waardoor de overeenkomst wordt beëindigd wanneer de functionaris niet op de reservelijst van een vergelijkend onderzoek wordt geplaatst — Datum waarop de opzeggingsclausule van kracht wordt — Algemene vergelijkende onderzoeken BHIM/AD/01/13 en BHIM/AST/02/13)

(2016/C 048/105)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns en Elisavet Papatthasiou (Alicante, Spanje) (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: A. Lukošūtė, gemachtigde, B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Eenzijds, verzoek om nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om in het kader van de algemene vergelijkende onderzoeken BHIM/AD/01/13 en BHIM/AST/02/13 toepassing te geven aan de in de arbeidsovereenkomst opgenomen opzeggingsclausule die bepaalt dat de betrokken overeenkomst automatisch wordt beëindigd wanneer de betrokkene niet slaagt voor het eerste algemeen vergelijkend onderzoek met een specialisatie op het gebied van de industriële eigendom die overeenstemt met zijn functie en, anderzijds, verzoek om het BHIM te veroordelen tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die de verzoekende partijen hebben geleden

Dictum

- 1) *De beroepen worden verworpen.*

- 2) *Clarke, Papatthasiou en Dickmanns dragen hun eigen kosten en worden verwezen in de helft van de kosten van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).*
- 3) *Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) draagt de helft van zijn eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 7 van 12.1.2015, blz. 50, blz. 51 en blz. 52.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 17 december 2015 — T/ Commissie

(Zaak F-134/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Sociale zekerheid — Beroepsziekte — Artikel 73 van het Statuut — Verzoek om erkenning dat de ziekte door het beroep is veroorzaakt — Oorzakelijk verband — Verzoek om vergoeding van de immateriële schade als gevolg van de termijn die de instelling nodig heeft gehad om te erkennen dat de ziekte door het beroep is veroorzaakt — Verplichting om binnen een redelijke termijn te beslissen — Immateriële schade)

(2016/C 048/106)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: T (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Tymen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall en C. Ehrbar, gemachtigden, vervolgens C. Ehrbar, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende uitsluiting van het bestaan van schade als gevolg van de termijn die de Commissie nodig heeft gehad om vast te stellen dat verzoekers ziekte door het beroep is veroorzaakt en hem voor de situatie van onzekerheid over de erkenning van die beroepsziekte slechts een vergoeding van 2 000 EUR toe te kennen alsmede verzoek om vergoeding van de immateriële schade die hij zou hebben geleden

Dictum

- 1) *De Europese Commissie wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag van 5 000 EUR aan T.*
- 2) *Het beroep wordt verworpen voor het overige.*
- 3) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van T.*

⁽¹⁾ PB C 34 van 2.2.2015, blz. 53.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 16 december 2015 — DE/EMA**(Zaak F-135/14) ⁽¹⁾****(Openbare dienst — Personeel van EMA — Plaatsing op „non-actief” — Bezwarend besluit — Recht om te worden gehoord — Schending)**

(2016/C 048/107)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: DE (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau (vertegenwoordigers: S. Marino, T. Jabłoński en N. Rampal Omedo, gemachtigden, D. Waelbroeck en A. Duron, advocaten)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van EMA om verzoeker op non-actief te plaatsen en vergoeding van de immateriële schade die hij zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het besluit van 31 januari 2014 waarbij het Europees Geneesmiddelenbureau DE op non-actief heeft geplaatst wordt nietig verklaard.
- 2) Het Europees Geneesmiddelenbureau wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag van 10 000 EUR aan DE.
- 3) Het Europees Geneesmiddelenbureau wordt verwezen in zijn eigen kosten en in de kosten van DE.

⁽¹⁾ PB C 16 van 19.1.2015, blz. 50.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 15 december 2015 — Guittet/ Commissie**(Zaak F-141/14) ⁽¹⁾****(Openbare dienst — Voormalig ambtenaar — Sociale zekerheid — Overname van ziektekosten — Beheer van het medisch dossier door de Commissie — Beginsel van behoorlijk bestuur en zorgplicht — Niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie)**

(2016/C 048/108)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Christian Guittet (Cannes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Tymen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall en T. S. Bohr, gemachtigden, C. Mélotte, advocaat, vervolgens T. S. Bohr, gemachtigde, C. Mélotte, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek om verkrijging van een vergoeding voor de dienstfout van de Commissie bij het beheer van het medisch dossier van verzoeker, die een ernstig ongeval heeft gehad, en verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Guittet draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.*

⁽¹⁾ PB C 89 van 16.3.2015, blz. 46.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 10 december 2015 — Waldau/Commissie

(Zaak F-17/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Beoordeling — Beoordelingsrapport — Verzoek om wijziging — Weigering)

(2016/C 048/109)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Arnulf Jäger-Waldau (Laveno, Italië) (vertegenwoordiger: D. Fouquet, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall en G. Berscheid, gemachtigden, vervolgens G. Berscheid, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van het TABG om verzoekers beoordelingsrapport over 2013 niet te wijzigen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Jäger-Waldau draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.*

⁽¹⁾ PB C 127 van 20.4.2015, blz. 40.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 16 december 2015 — De Loecker/EDEO

(Zaak F-34/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van EDEO — Tijdelijk functionaris — Psychisch geweld — Artikelen 12 bis en 24 van het Statuut — Verzoek om bijstand — Afwijzing — Verzoek om instelling van een administratief onderzoek — Recht om te worden gehoord — Schending)

(2016/C 048/110)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Stéphane De Loecker (Brussel, België) (vertegenwoordigers: J.-N. Louis en N. de Montigny, advocaten)

Verwerende partij: Europese dienst voor extern optreden (vertegenwoordigers: S. Marquardt en M. Silva, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van de klacht wegens psychisch geweld die verzoeker tegen de Chief Operating Officer van EDEO heeft ingediend

Dictum

- 1) Het besluit van 14 april 2014 waarbij de Europese dienst voor extern optreden het verzoek om bijstand heeft afgewezen dat De Loecker krachtens de artikelen 12 bis en 24 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie had ingediend, wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese dienst voor extern optreden draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van De Loecker.

⁽¹⁾ PB C 178 van 1.6.2015, blz. 25.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 december 2015 — Bonazzi/ Commissie

(Zaak F-88/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Bevorderingsronde 2014 — Algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 45 van het Statuut — Lijst van ambtenaren die door de directoraten-generaal en de diensten zijn voorgedragen voor bevordering — Weglating van verzoekers naam — Mogelijkheid om de lijst van voor bevordering voorgedragen ambtenaren te betwisten voor het paritair bevorderingscomité — Ontbreken van standpuntbepaling van het paritair bevorderingscomité — Vergelijking van de verdiensten alleen door het TABG)

(2016/C 048/111)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Matteo Bonazzi (Brussel, België) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Berardis-Kayser en G. Berscheid, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2014 van de Europese Commissie niet te bevorderen naar de volgende rang (AD 12) en verzoek om vergoeding van de immateriële schade die hij zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Bonazzi draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 279 van 24.8.2015, blz. 61.

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Enkelvoudige kamer) van 18 december 2015 —
De Nicola/EIB**

(Zaak F-128/11) ⁽¹⁾

**(Openbare dienst — Personeel van de EIB — Beoordeling — Beoordelingsrapport 2010 — Betwisting —
Interne procedures — Voorwaarden — Afstand — Beroep — Procesbelang — Geen procesbelang —
Redelijke termijn — Niet-eerbiediging — Kennelijke niet-ontvankelijkheid)**

(2016/C 048/112)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (vertegenwoordiger: L. Isola, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: G. Nuvoli en T. Gilliams, gemachtigden, A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek strekkende tot, ten eerste, nietigverklaring van de e-mails en de besluiten van de EIB betreffende de administratieve procedure in het kader van de beoordeling van zijn prestaties gedurende 2010, ten tweede, nietigverklaring van het besluit van de president van de EIB om geen procedure voor een minnelijke regeling voor de verzoeningscommissie in te leiden, ten derde, nietigverklaring van verzoekers jaarlijkse beoordeling over 2010, voor zover hem niet de beoordeling „exceptional performance” of „very good performance” wordt gegeven en hij niet wordt voorgedragen voor bevordering tot de functie D en, ten slotte, veroordeling van de EIB tot vergoeding van verzoekers materiële en immateriële schade

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) De Nicola draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Investeringsbank.

⁽¹⁾ PB C 65 van 3.3.2012, blz. 21.

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 17 december 2015 —
López Cabeza/Commissie**

(Zaak F-76/14) ⁽¹⁾

**(Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Aankondiging van vergelijkend onderzoek
EPSO/AD/248/13 — Niet-plaatsing op de reservelijst — Onvoldoende punten voor de toetsen van het
beoordelingscentrum — Beroep tot nietigverklaring — Miskenning van de aankondiging van vergelijkend
onderzoek — Onwettigheid van een toets)**

(2016/C 048/113)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Alfonso López Cabeza (Valladolid, Spanje) (vertegenwoordigers: G. Suárez de Castro en M. Orman, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Caquero Cruz en G. Gattinara, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit om verzoeker niet op te nemen op de reservelijst van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/248/13

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk ongegrond verklaard.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten en wordt verwezen in alle kosten van López Cabeza.*

⁽¹⁾ PB C 388 van 3.11.2014, blz. 30.

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 16 december 2015 —
Bärwinkel/Raad**

(Zaak F-118/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Hervorming van het Statuut — Overgangsregels voor de indeling in standaardfuncties — Artikel 30, lid 3, van bijlage XIII bij het Statuut — Begrip bezwarend besluit — Besluit tot erkenning dat bepaalde ambtenaren bijzondere verantwoordelijkheden dragen — Niet-plaatsing van verzoekers naam op de eerste lijst van 34 ambtenaren die bijzondere verantwoordelijkheden dragen — Vereisten van de precontentieuze fase — Ontbreken van een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering)

(2016/C 048/114)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Wolfgang Bärwinkel (Brussel, België) (vertegenwoordiger: M. Casado García-Hirschfeld, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Bauer en E. Rebasti, gemachtigden, vervolgens M. Bauer en M. Veiga, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van de besluiten van de Raad betreffende de indeling van ambtenaren van de rangen AD 9 tot AD 14 die ambtenaren vervullen welke bijzondere verantwoordelijkheden inhouden in de standaardfunctie „hoofd van een eenheid of gelijkwaardig” dan wel „adviseur of gelijkwaardig” vóór 31 december 2015 en verzoeker niet voor die indeling in aanmerking te laten komen

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Elke partij draagt haar eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 26 van 26.1.2015, blz. 48.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 7 december 2015 — Probst/Commissie

(Zaak F-136/14) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Bezoldiging — Ontheemdingstoelage — Artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut — Voormalig parlementair medewerker — Besluit van de Commissie om voormalige parlementaire medewerkers vanaf de datum van bekendmaking van de aan het personeel gegeven informatie de ontheemdingstoelage te verlenen — Arresten houdende nietigverklaring — Nieuwe en wezenlijke feiten — Beperkte werking in de tijd — Gezag van gewijsde — Definitief geworden administratieve besluiten — Gelijke behandeling)

(2016/C 048/115)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Norbert Probst (Genval, België) (vertegenwoordiger: D. de Abreu Caldas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall en T. S. Bohr, gemachtigden, vervolgens, T. S. Bohr, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie om verzoeker met terugwerkende kracht de ontheemdingstoelage te verlenen, voor zover de terugwerkende kracht is beperkt tot 1 september 2013, daar de Commissie hem die toelage vanaf zijn aanwerving bij de Commissie op 1 juli 1999 had moeten geven

Dictum

- 1) Het beroep wordt kennelijk ongegrond verklaard.
- 2) Probst draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 34 van 2.2.2015, blz. 54.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 17 december 2015 — Di Marzio/Raad

(Zaak F-24/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Arbeidscontractant — Functiegroep I — Herkwalificatie van de overeenkomst als overeenkomst van tijdelijk functionaris voor onbepaalde tijd van de rang AST 3, AST 4 of AST 5 dan wel als overeenkomst van arbeidscontractant voor onbepaalde tijd van de functiegroep III — Artikelen 2, 3 bis, 80 en 88 RAP — Motiveringsplicht — Kennelijke beoordelingsfout — Beginsel van behoorlijk bestuur — Zorgplicht — Beroep kennelijk rechtens ongegrond — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering)

(2016/C 048/116)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Antony Di Marzio (Limelette, België) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en M. Veiga, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van verzoekers verzoek om herkwalificatie van zijn overeenkomst van arbeidscontractant van de functiegroep I als overeenkomst van tijdelijk functionaris of anders als overeenkomst van arbeidscontractant van de functiegroep III, alsmede verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk ongegrond verklaard.*
- 2) *Di Marzio draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Raad van de Europese Unie.*

⁽¹⁾ PB C 127 van 20.4.2015, blz. 43.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 9 december 2015 — Van der Veen/Europol

(Zaak F-45/15) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Personeel van Europol — Tijdelijk functionaris — Besluit 2009/371/JAI — Weigering van Europol om een overeenkomst voor onbepaalde tijd te sluiten — Artikel 81 van het Reglement voor de procesvoering — Beroep kennelijk niet-ontvankelijk)

(2016/C 048/117)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Mark van der Veen (’s-Gravenhage, Nederland) (vertegenwoordiger: J.-J. Ghosez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Politiedienst (vertegenwoordigers: D. Neumann, J. Arnould en C. Falmagne, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het stilzwijgend besluit van de verwerende partij om geen gevolg te geven aan verzoekers verzoek om hem een overeenkomst voor onbepaalde tijd te geven

Dictum

- 1) *Het beroep wordt kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Van der Veen draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van de Europese Politiedienst.*

⁽¹⁾ PB C 190 van 8.6.2015, blz. 34.

Beroep ingesteld op 23 november 2015 — ZZ/EASA**(Zaak F-144/15)**

(2016/C 048/118)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)*Verwerende partij:* Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA)**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart om verzoekers onbezoldigd verlof om redenen van persoonlijke aard niet voor een extra jaar te verlengen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het TAOBG om verzoekers onbezoldigd verlof om redenen van persoonlijke aard niet voor een extra jaar te verlengen;
- verwijzing van EASA in de kosten.

**Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — Diamantopoulos/
EDEO****(Zaak F-30/15)** ⁽¹⁾

(2016/C 048/119)

Procestaal: Frans

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 146 van 4.5.2015, blz. 50.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — FW/Commissie**(Zaak F-58/15)** ⁽¹⁾

(2016/C 048/120)

Procestaal: Frans

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 213 van 29.6.2015, blz. 47.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 17 december 2015 — Morin/Commissie**(Zaak F-129/15)** ⁽¹⁾

(2016/C 048/121)

Procestaal: Frans

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 414 van 14.12.2015, blz. 44.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL